

Den Europæiske Unions Tidende

C 155

48. årgang

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

25. juni 2005

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Meddelelser</i>	
	Domstolen	
	DOMSTOLEN	
2005/C 155/01	Domstolens dom (Første Afdeling) af 17. marts 2005 i sag C-285/03, Den Helleniske Republik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (EUGFL — regnskabsafslutning — markafgrøder — regnskabsåret 2000-2001)	1
2005/C 155/02	Sag C-117/05: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 4. marts 2005 af Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich i sagen Manfred Seidl mod Bezirkshauptmannschaft Grieskirchen	1
2005/C 155/03	Sag C-124/05: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 3. marts 2005 af Gerechtshof te's-Gravenhage i sagen Federatie Nederlandse Vakbeweging mod Staat der Nederlanden	2
2005/C 155/04	Sag C-148/05: Sag anlagt den 1. april 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland	2
2005/C 155/05	Sag C-150/05: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 23. marts 2005 af Rechtbank 's-Hertogenbosch i sagen Jean Leon van Straaten mod Staat der Nederlanden og Den Italienske Republik	3
2005/C 155/06	Sag C-154/05: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 4. april 2005 af Rechtbank Amsterdam i sagen 1) J.J. Kersbergen-Lap og 2) D. Dams-Schipper mod Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekering	3
2005/C 155/07	Sag C-155/05: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 23. marts 2005 af Commissione Tributaria Regionale de Firenze i sagen Villa Maria Beatrice Hospital mod Agenzia Entrate Ufficio Firenze 1	4
2005/C 155/08	Sag C-168/05: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 15. februar 2005 af Audiencia Provincial de Madrid i sagen Elisa María Mostaza Claro mod Centro Movil Milenium SL	4

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2005/C 155/09	Sag C-170/05: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved afgørelse afsagt den 15. december 2004 af Conseil d'Etat (Frankrig), tvistemålsafdelingen, i sagen Société Denkvit International BV og Denkvit France SARL mod Ministère de l'Economie, des Finances et de l'Industrie	4
2005/C 155/10	Sag C-171/05 P: Appel iværksat den 15. april 2005 af L. Piau til prøvelse af dom afsagt den 26. januar 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Fjerde Afdeling) i sag T-193/02, L. Piau mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, støttet af Fédération Internationale de Football Association (FIFA)	5
2005/C 155/11	Sag C-173/05: Sag anlagt den 18. april 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik	6
2005/C 155/12	Sag C-174/05: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved afgørelse truffet den 19. april 2005 af College van Beroep voor het bedrijfsleven i sagen Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie og Stichting Natuur en Milieu, mod College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen, og som part i sagen Bayer CropScience BV	6
2005/C 155/13	Sag C-175/05: Sag anlagt den 19. april 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland	7
2005/C 155/14	Sag C-177/05: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved afgørelse afsagt den 30. marts 2005 af Juzgado de lo Social Unico de Algeciras i sagen María Cristina Guerrero Pecino mod Fondo de Garantía Salarial (FOGASA)	7
2005/C 155/15	Sag C-178/05: Sag anlagt den 19. april 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Hellske Republik	8
2005/C 155/16	Sag C-179/05: Sag anlagt den 21. april 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik	8
2005/C 155/17	Sag C-182/05: Sag anlagt den 22. april 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Hellske Republik	9
2005/C 155/18	Sag C-191/05: Sag anlagt den 28. april 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik	9
2005/C 155/19	Sag C-193/05: Sag anlagt den 29. april 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg	10
2005/C 155/20	Slettelse af sag C-47/04	10
	RETEN I FØRSTE INSTANS	
2005/C 155/21	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 14. april 2005 i sag T-88/01, Sniace SA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Statsstøtte — annullationssøgsmål — formaliteten — retsakt, der berører sagsøgeren individuelt)	11
2005/C 155/22	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 12. april 2005 i sag T-191/02, Giorgio Lebedef mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Tjenestemænd — rammeaftale af 1974 mellem Kommissionen og de faglige organisationer og sammenslutninger — opsigelse — vedtagelse af gennemførelsesbestemmelser — stadfæstelse af aftalen af 4. april 2001 — formaliteten)	11
2005/C 155/23	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 21. april 2005 i sag T-269/02, PepsiCo Inc. mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om RUFFLES som EF-ordmærke — det ældre nationale varemærke RIFFELS — det endnu ældre nationale varemærke RUFFLES — nationale varemærker og EF-varemærker, der eksisterer side om side og med samme gyldighed)	12

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2005/C 155/24	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 20. april 2005 i sag T-273/02, Krüger GmbH & Co. KG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om registrering af EF-ordmærket CALPICO — det ældre nationale ordmærke CALYPSO — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 — retten til kontradiktion)	12
2005/C 155/25	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 13. april 2005 i sag T-353/02, Duarte y Beltrán, SA, mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket INTEA — de ældre nationale ordmærker INTESA — afslag på registrering — relativ registreringshindring — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94)	13
2005/C 155/26	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 19. april 2005 i de forenede sager T-380/02 og T-128/03, Success-Marketing Unternehmensberatungsgesellschaft mbH mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (EF-varemærker — begæring om restitutio in integrum — betingelserne for meddelelse af Harmoniseringskontorets afgørelser og meddelelser — fremsendelse pr. telefaks)	13
2005/C 155/27	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 13. april 2005 i sag T-2/03, Verein für Konsumenteninformation mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — begæring vedrørende et meget stort antal dokumenter — fuldstændigt afslag på aktindsigt — forpligtelse til at foretage en konkret og individuel undersøgelse — undtagelser)	14
2005/C 155/28	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 21. april 2005 i sag T-28/03, Holcim ((Deutschland) AG mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (EF-traktatens artikel 85 (nu artikel 81 EF) — gennemførelse af en dom fra Retten — godtgørelse af omkostningerne til bankgaranti — Fællesskabets ansvar uden for kontrakt)	14
2005/C 155/29	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 21. april 2005 i sag T-164/03, Ampafrance SA mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om et EF-figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »monBeBé« — ældre ordmærker bebe — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 8, stk. 5, i forordning (EF) nr. 40/94)	15
2005/C 155/30	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 20. april 2005 i sag T-211/03, Faber Chimica Srl mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (EF-varemærker — ansøgning om figurmærket Faber — indsigelse fra indehaveren af de nationale ord- og figurmærker NABER — afslag på registrering)	15
2005/C 155/31	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 14. april 2005 i sag T-260/03, Celltech R & D Ltd mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (EF-varemærker — ordmærket CELLTECH — absolutte registreringshindringer — særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94)	16
2005/C 155/32	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 13. april 2005 i sag T-286/03, The Gillette Company mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket RIGHT GUARD XTREME sport — det ældre nationale figurmærke WILKINSON SWORD XTREME III — risiko for forveksling — afslag på registrering — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94)	16

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2005/C 155/33	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 20. april 2005 i sag T-318/03, Atomic Austria GmbH mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (EF-varemærker — ordmærket ATOMIC BLITZ — indsigelse fra indehaveren af de nationale ordmærker ATOMIC — bevis for fornyelsen af registreringen af det ældre varemærke — omfanget af Harmoniseringskontorets behandling — afvisning af indsigelsen — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94)	17
2005/C 155/34	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 13. april 2005 i sag T-353/03, Inge-Lise Nielsen mod Rådet for Den Europæiske Union (Tjenestemænd — afslag på forfremmelse — vedtægtens artikel 45 — åbenbart urigtigt skøn — sammenligning af fortjenester — formaliteten)	17
2005/C 155/35	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 20. april 2005 i sag T-86/04, Asa Sundholm mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Tjenestemandssag — karriereudviklingsrapport — bedømmelsesår 2001-2002)	18
2005/C 155/36	Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 10. marts 2005 i sag T-266/00, Confartigianato Venezia, Transport Lines Snc m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Statsstøtte — kommissionsbeslutning, hvorved det fastslås, at ulovlige statsstøtteordninger er uforenelige med fællesmarkedet, og hvorved der meddeles pålæg om tilbagesøgning af den ulovlige statsstøtte — den nationale fremgangsmåde for tilbagesøgning udelukket — annullationssøgsmål — manglende søgsmålsinteresse — afvisning)	18
2005/C 155/37	Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 10. marts 2005 i sag T-269/00, Baglioni Hotels S.p.A. og Sagar Srl mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Statsstøtte — kommissionsbeslutning, hvorved det fastslås, at ulovlige statsstøtteordninger er uforenelige med fællesmarkedet, og hvorved der meddeles pålæg om tilbagesøgning af den ulovlige statsstøtte — den nationale fremgangsmåde for tilbagesøgning udelukket — annullationssøgsmål — manglende søgsmålsinteresse — afvisning)	19
2005/C 155/38	Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 10. marts 2005 i sag T-273/00, Unione degli industriali della provincia di Venezia (Unindustria) m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Statsstøtte — kommissionsbeslutning, hvorved det fastslås, at ulovlige statsstøtteordninger er uforenelige med fællesmarkedet, og hvorved der meddeles pålæg om tilbagesøgning af den ulovlige statsstøtte — den nationale fremgangsmåde for tilbagesøgning udelukket — annullationssøgsmål — manglende søgsmålsinteresse — afvisning)	19
2005/C 155/39	Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 10. marts 2005 i sag T-288/00, Gardena Hotels S.r.l. m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Statsstøtte — kommissionsbeslutning, hvorved det fastslås, at ulovlige statsstøtteordninger er uforenelige med fællesmarkedet, og hvorved der meddeles pålæg om tilbagesøgning af den ulovlige statsstøtte — den nationale fremgangsmåde for tilbagesøgning udelukket — annullationssøgsmål — manglende søgsmålsinteresse — afvisning)	20
2005/C 155/40	Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 10. marts 2005 i sag T-184/01, IMS Health, Inc. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Annullationssøgsmål — udsættelse af gennemførelsen og derefter ophævelse af den anfægtede beslutning under sagen — afgørelse i sagen uforholden)	20
2005/C 155/41	Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 28. februar 2005 i sag T-108/03, Elisabeth von Pezold mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (EUGFL — skovbrug — beslutning om godkendelse af et handlingsdokument vedrørende udvikling af landdistrikter — annullationssøgsmål — fysiske eller juridiske personer — retsakter der berører dem individuelt — manglende kompetence — afvisning)	21

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2005/C 155/42	Kendelse afsagt af Retten i Første Instans (Fjerde Afdeling) den 2. marts 2005 i sag T-305/03, Opus Dent GmbH mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (EF-varemærker — indsigelse — tilbagekaldelse af indsigelse — ikke fornødent at træffe afgørelse)	21
2005/C 155/43	Kendelse afsagt af Retten i Første Instans (Fjerde Afdeling) den 8. april 2005 i sag T-401/03, Deirdre McCabe mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Tjenestemænd — ansættelse — prøvetid i Eurostat — afskedigelse efter prøvetidens udløb — annullationspåstand — erstatningspåstand — forudgående administrativ klage — afvisning)	22
2005/C 155/44	Kendelse afsagt af Retten i Første Instans (Fjerde Afdeling) den 8. marts 2005 i sag T-84/04, Axiom Medical, Inc., mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (EF-varemærker — indsigelse — tilbagekaldelse af indsigelse — ikke fornødent at træffe afgørelse)	22
2005/C 155/45	Sag T-86/05: Sag anlagt den 22. februar 2005 af K & L Ruppert Stiftung & Co. Handels-KG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)	22
2005/C 155/46	Sag T-88/05: Sag anlagt den 22. februar 2005 af Quelle Aktiengesellschaft mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)	23
2005/C 155/47	Sag T-145/05: Sag anlagt den 4. april 2005 af José Antonio de Brito Sequeira Carvalho mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	24
2005/C 155/48	Sag T-147/05: Sag anlagt den 4. april 2005 af Federico José Garcia Resusta mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	25
2005/C 155/49	Sag T-153/05: Sag anlagt den 14. april 2005 af Carlos Sanchez Ferriz mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	25
2005/C 155/50	Sag T-154/05: Sag anlagt den 15. april 2005 af Carmela Lo Giudice mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	25
2005/C 155/51	Sag T-155/05: Sag anlagt den 18. april 2005 af Robert Steinmetz mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	26
2005/C 155/52	Sag T-156/05: Sag anlagt den 18. april 2005 af Dimitra Lantzoni mod De Europæiske Fællesskabers Domstol	27
2005/C 155/53	Sag T-161/05: Sag anlagt den 25. april 2005 af Hoechst AG mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	27
2005/C 155/54	Sag T-163/05: Sag anlagt den 27. april 2005 af Bundesverband deutscher Banken e.V. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	28
2005/C 155/55	Sag T-165/05: Sag anlagt den 21. april 2005 af Neophytos Neophytou mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	29
2005/C 155/56	Sag T-166/05: Sag anlagt den 29. april 2005 af Borax Europe Ltd mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	29
2005/C 155/57	Sag T-177/05: Sag anlagt den 6. maj 2005 af Republikken Finland mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	30

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2005/C 155/58	Sag T-178/05: Sag anlagt den 5. maj 2005 af Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	30
2005/C 155/59	Sag T-179/05: Sag anlagt den 6. maj 2005 af Stradeblu s.r.l. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	31
2005/C 155/60	Sag T-185/05: Sag anlagt den 3. maj 2005 af Den Italienske Republik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	32
2005/C 155/61	Slettelse af sag T-237/99	33
2005/C 155/62	Slettelse af sag T-163/02	33
<hr/>		
	II <i>Forberedende retsakter</i>	
	
<hr/>		
	III <i>Oplysninger</i>	
2005/C 155/63	Domstolens seneste offentliggørelse i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i> EUT C 143 af 11.6.2005	34

I

(Meddelelser)

DOMSTOLEN

DOMSTOLEN

DOMSTOLENS DOM

(Første Afdeling)

af 17. marts 2005

i sag C-285/03, Den Helleniske Republik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾

(EUGFL — regnskabsafslutning — markafgrøder — regnskabsåret 2000-2001)

(2005/C 155/01)

(Processprog: græsk)

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 4. marts 2005 af Unabhangiger Verwaltungssenat des Landes Oberosterreich i sagen Manfred Seidl mod Bezirkshauptmannschaft Grieskirchen

(Sag C-117/05)

(2005/C 155/02)

(Processprog: tysk)

I sag C-285/03, angaende et annulationssogsmal i henhold til artikel 230 EF, anlagt den 1. juli 2003, Den Helleniske Republik (befuldmegtigede: V. Kontolaimos og I. Chalkias) mod Kommissionen for De Europaiske Fellesskaber (befuldmegtiget: M. Condou-Durande, bistat af N. Korogiannakis), har Domstolen (Første Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P. Jann (refererende dommer), og dommerne K. Lenaerts, J.N. Cunha Rodrigues, E. Juhasz og M. Ilešić; generaladvokat: A. Tizzano; justitssekretar: ekspeditionssekretar L. Hewlett, den 17. marts 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder saledes:

1. Kommissionen for De Europaiske Fellesskaber frifindes.
2. Den Helleniske Republik betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 213 af 6.9.2003.

Ved kendelse afsagt den 4. marts 2005, indgaet til Domstolens Justitskontor den 10. marts 2005, har Unabhangiger Verwaltungssenat des Landes Oberosterreich i sagen Manfred Seidl mod Bezirkshauptmannschaft Grieskirchen forelagt De Europaiske Fellesskabers Domstol en anmodning om prajudiciel afgørelse af følgende spørgsmal:

Skal artikel 43 ff. i traktaten om oprettelse af Det Europaiske Fellesskab fortolkes saledes, at der foreligger en begransning, der er uforenelig med den ved artikel 43 i traktaten om oprettelse af Det Europaiske Fellesskab sikrede etableringsfrihed, nar det i henhold til etableringsstatens retsforskrifter kraves af en person, der er statsborger i en medlemsstat og ønsker at opna bevilling til en køreskole i en anden medlemsstat, og som ansøger om en køreskolebevilling, at han ikke ma vare i besiddelse af andre køreskolebevillinger?

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 3. marts 2005 af Gerechtshof te's-Gravenhage i sagen Federatie Nederlandse Vakbeweging mod Staat der Nederlanden

(Sag C-124/05)

(2005/C 155/03)

(Processprog: nederlandsk)

Ved kendelse afsagt den 3. marts 2005, indgået til Domstolens Justitskontor den 16. marts 2005, har Gerechtshof te's-Gravenhage i sagen Federatie Nederlandse Vakbeweging mod Staat der Nederlanden forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Er en lovbestemmelse i en medlemsstat, hvorefter det under en ansættelsesaftales beståen er tilladt at indgå en skriftlig aftale om, at der i løbet af et efterfølgende år kan ydes en økonomisk godtgørelse til en arbejdstager, som helt eller delvist har undladt at afholde sin årlige minimumsferie i løbet af et bestemt år, i overensstemmelse med fællesskabsretten og navnlig med artikel 7, stk. 2, i Rådets direktiv 93/104/EF⁽¹⁾ af 23. november 1993?

Spørgsmålet tager udgangspunkt i, at der således ikke ydes godtgørelse for en arbejdstagers ret til minimumsferie i det løbende år, eller i de efterfølgende år.

⁽¹⁾ Direktiv 93/104/EF er erstattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4.11.2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden, EUT L 299 af 18.11.2003, s. 9.

Sag anlagt den 1. april 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland

(Sag C-148/05)

(2005/C 155/04)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 1. april 2005 anlagt sag mod Irland af Kommissionen for De Euro-

pæiske Fællesskaber ved Barry Doherty og Donatella Recchia, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Irland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 79/923/EØF⁽¹⁾, idet det ikke
 - a) i overensstemmelse med dette direktivs artikel 4 har udpeget skaldyrvande, der skal udpeges,
 - b) i overensstemmelse med samme direktivs artikel 3 har fastsat alle de nødvendige værdier for skaldyrvande, der i henhold til artikel 4 er udpeget eller skal udpeges, eller
 - c) i overensstemmelse med samme direktivs artikel 5 har truffet alle nødvendige foranstaltninger til udarbejdelse af programmer til at mindske forureningen i de vande, som i henhold til artikel 4 skulle have været udpeget, men ikke blev det.
2. Irland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Kommissionen har gjort gældende, at Irland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 79/923/EØF om kvalitetskrav til skaldyrvande, idet det ikke:

- a) i overensstemmelse med direktivets artikel 4 har udpeget skaldyrvande, der skal udpeges,
- b) i overensstemmelse med direktivets artikel 3 har fastsat alle de nødvendige værdier for skaldyrvande, der i henhold til artikel 4 er udpeget eller skal udpeges, eller
- c) i overensstemmelse med direktivets artikel 5 har truffet alle nødvendige foranstaltninger til udarbejdelse af programmer til at mindske forureningen i de vande, som i henhold til artikel 4 skal udpeges.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 79/923/EØF af 30.10.1979 om kvalitetskrav til skaldyrvande, EFT L 281, s. 47.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 23. marts 2005 af Rechtbank 's-Hertogenbosch i sagen Jean Leon van Straaten mod Staat der Nederlanden og Den Italienske Republik

(Sag C-150/05)

(2005/C 155/05)

(Processprog: nederlandsk)

Ved kendelse afsagt den 23. marts 2005, indgået til Domstolens Justitskontor den 4. april 2005, har Rechtbank 's-Hertogenbosch te Nederland i sagen Jean Leon van Straaten mod Staat der Nederlanden og Den Italienske Republik forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- 1) Hvad forstås der ved »de samme strafbare handlinger« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i gennemførelseskonventionens ⁽¹⁾ artikel 54? (Er besiddelsen af ca. 1 000 gram heroin i Nederlandene i eller omkring perioden fra den 27. marts 1983 til den 30. marts 1983 de samme strafbare handlinger som besiddelsen af ca. 5 kilogram heroin i Italien den 27. marts 1983 eller i tiden deromkring, idet det bemærkes, at heroinpartiet i Nederlandene udgør en del af heroinpartiet i Italien? Er udførsel af et parti heroin fra Italien til Nederlandene de samme strafbare handlinger som indførsel af det samme parti heroin fra Italien til Nederlandene, idet det også bemærkes, at Jean Leon Van Straatens medmistænkte i Nederlandene og i Italien ikke er helt de samme? Er der i betragtning af handlingerne som et hele bestående i besiddelse i Italien, udførsel fra Italien, indførsel til Nederlandene, besiddelse i Nederlandene af den omhandlede heroin, tale om »de samme strafbare handlinger«?)
- 2) Er der tale om afsigelse af en dom over for en person som omhandlet i gennemførelseskonventionens artikel 54, hvis det forhold, som personen er blevet anklaget for, er blevet erklæret for ikke retmæssigt og ikke overbevisende godtgjort, og personen er blevet frifundet for det ved dom?

⁽¹⁾ Schengen-reglerne – Konvention om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser (EFT L 239 af 22.9.2000, s. 19).

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 4. april 2005 af Rechtbank Amsterdam i sagen 1) J.J. Kersbergen-Lap og 2) D. Dams-Schipper mod Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen

(Sag C-154/05)

(2005/C 155/06)

(Processprog: nederlandsk)

Ved kendelse afsagt den 4. april 2005, indgået til Domstolens Justitskontor den 6. april 2005, har Rechtbank Amsterdam i sagen 1) J.J. Kersbergen-Lap og 2) D. Dams-Schipper mod Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Skal en ydelse i henhold til Wajong — en nederlandsk lov, der er anført i bilag IIa til forordning nr. 1408/71 ⁽¹⁾ — anses for en særlig ikke bidragspligtig ydelse i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i forordningens artikel 4, stk. 2a, således, at det i forhold til personer som de i hovedsagen omhandlede udelukkende er koordineringsreglen i forordningens artikel 10a, der finder anvendelse, således at Wajong-ydelsen ikke kan udbetales til personer, der har bopæl uden for Nederlandene?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 1247/92 af 30. april 1992 om ændring af forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet (EFT L 136 af 19.5.1992, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 23. marts 2005 af Commissione Tributaria Regionale de Firenze i sagen Villa Maria Beatrice Hospital mod Agenzia Entrate Ufficio Firenze 1

(Sag C-155/05)

(2005/C 155/07)

(Processprog: italiensk)

Ved kendelse afsagt den 23. marts 2005, indgået til Domstolens Justitskontor den 6. april 2005, har Commissione Tributaria Regionale de Firenze i sagen Villa Maria Beatrice Hospital mod Agenzia Entrate Ufficio Firenze 1 forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

»Om artikel 10, stk. 27d, i dekret fra republikkens præsident nr. 633/72 af 26. oktober 1972 er forenelig med artikel 13, punkt B, *andre* fritagelser, litra c), i sjettede direktiv⁽¹⁾.«

⁽¹⁾ EFT L 145 af 16.6.1977. s. 0001.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 15. februar 2005 af Audiencia Provincial de Madrid i sagen Elisa María Mostaza Claro mod Centro Movil Milenium SL

(Sag C-168/05)

(2005/C 155/08)

(Processprog: spansk)

Ved kendelse afsagt den 15. februar 2005, indgået til Domstolens Justitskontor den 14. april 2005, har Audiencia Provincial de Madrid i sagen Elisa María Mostaza Claro mod Centro Movil Milenium SL forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Følger det af den beskyttelse af forbrugerne, som er sikret ved Rådets direktiv 93/13/EØF⁽¹⁾ af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbruger aftaler, at en ret, der er blevet forelagt et søgsmål om annullation af en voldgiftskendelse, skal efterprøve, om voldgiftsaftalen er ugyldig, og annullere kendelsen, såfremt retten finder, at voldgiftsaftalen indeholder et urimeligt kontraktvilkår til skade for forbrugeren, når forbrugeren påberåber sig ugyldigheden under annullationssøgsmålet, men ikke har gjort ugyldigheden gældende under voldgifts-sagen?

⁽¹⁾ EFT L 95 af 21.4.1993, s. 29.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved afgørelse afsagt den 15. december 2004 af Conseil d'Etat (Frankrig), tvistemålsafdelingen, i sagen Société Denkavit International BV og Denkavit France SARL mod Ministère de l'Economie, des Finances et de l'Industrie

(Sag C-170/05)

(2005/C 155/09)

(Processprog: fransk)

Ved afgørelse afsagt den 15. december 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 8. februar 2005, har Conseil d'Etat (Frankrig), tvistemålsafdelingen, i sagen Société Denkavit International BV og Denkavit France SARL mod Ministère de l'Economie, des Finances et de l'Industrie forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse.

Conseil d'Etat (Frankrig), tvistemålsafdelingen, har anmodet Domstolen om at tage stilling til følgende spørgsmål:

1. Kan en ordning, hvorefter et moderselskab, der modtager udbyttebetalinger, og som ikke er hjemmehørende i Frankrig, beskattes, mens moderselskaber, der er hjemmehørende i Frankrig, fritages herfor, anfægtes med henvisning til princippet om etableringsfrihed?

2. Kan en sådan kildeskatteordning anfægtes i sig selv med henvisning til princippet om etableringsfrihed, eller skal der — når en dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Frankrig og en anden medlemsstat, hvorefter en sådan kildebeskatning er tilladt, giver mulighed for at fradrage den skat, der svares i medfør af den anfægtede ordning, i skatten i den anden medlemsstat — tages hensyn til denne overenskomst ved vurderingen af ordningens forenelighed med princippet om etableringsfrihed?
3. Såfremt det andet led af det i spørgsmål 2 angivne alternativ besvares bekræftende, er da den omstændighed, at der foreligger en overenskomst som den ovennævnte, tilstrækkelig til, at den anfægtede ordning må anses for blot at være en metode til fordeling af beskatningsgrundlaget mellem de to berørte medlemsstater, der ikke har indvirkning på selskaberne, eller skal den omstændighed, at et moderselskab, der ikke er hjemmehørende i Frankrig, kan være i en situation, hvor det ikke kan foretage det fradrag, der er omhandlet i overenskomsten, medføre, at ordningen må anses for at være i strid med princippet om etableringsfrihed?

Appel iværksat den 15. april 2005 af L. Piau til prøvelse af dom afsagt den 26. januar 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Fjerde Afdeling) i sag T-193/02, L. Piau mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, støttet af Fédération Internationale de Football Association (FIFA)

(Sag C-171/05 P)

(2005/C 155/10)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 15. april 2005 iværksat appel af L. Piau ved advokat M. Fauconnet, til prøvelse af dom afsagt den 26. januar 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Fjerde Afdeling) i sag T-193/02, L. Piau mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, støttet af Fédération Internationale de Football Association (FIFA).

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

1. Rettens dom i sag T-193/02 ophæves

2. Kommissionens beslutning af 15. april 2002 annulleres
3. Domstolen træffer selv endelig afgørelse i medfør af artikel 61, stk. 1, i dens statut, da sagen er moden til påkendelse
4. FIFA tilpligtes at betale omkostningerne såvel i sag T-193/02 som i appelsagen.

Søagsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

1. Tilsidesættelse af appellantens rettigheder

Retten har negligeret sin kompetence ved ikke af egen drift at behandle spørgsmålet, om Kommissionen tilsidesatte EF-traktatens artikel 253 ved at undlade at begrunde afslaget på appellantens klage vedrørende EF-traktatens artikel 49. Desuden har Retten tilsidesat artikel 6, stk. 1, i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, da den har forsømt at behandle visse af appellantens anbringender.

2. Tilsidesættelse af EF-traktatens artikel 81.

Rettens afgørelse er ubegrundet i mangel af bevis for, at en erhvervsregulering er nødvendig og at FIFA's regler om spilleragenter udgør et økonomisk eller et teknisk fremskridt. Retten har indtaget en urigtig retsopfattelse ved at antage, at der ikke bestod nogen fællesskabsinteresse i en fortsat behandling af klagen, hvorfor dommen savner retligt grundlag og EF-traktatens artikel 81 er tilsidesat.

3. Tilsidesættelse af EF-traktatens artikel 82

Retten kunne ikke træffe afgørelse i stedet for Kommissionen, så længe Kommissionen ikke havde iværksat nogen undersøgelse vedrørende FIFA's dominerende stilling og dens eventuelle misbrug heraf, og kunne således ikke efter at have konstateret FIFA's dominerende stilling fastslå, at der ikke forelå noget misbrug. Hermed har Retten indtaget en urigtig retsopfattelse og handlet i strid med domspraksis og EF-traktatens artikel 82.

4. Rettens betragtninger er selvmodsigende og utilstrækkelige i en sådan grad, at det må ligestilles med en manglende begrundelse vedrørende konkurrencebegrænsningens vedvarende følger.
5. Retsvildfarelse vedrørende »FIFA-eksaminers« ækvivalens.
6. Tilsidesættelse af det generelle retssikkerhedsprincip.
7. Urigtig retsopfattelse vedrørende Kommissionens opgaver og kompetence.

8. Tilsidesættelse af EF-traktatens artikel 39.
9. Tilsidesættelse af EF-traktatens artikel 49.
10. Urigtig retsopfattelse ved fastlæggelsen af begrebet fællesskabsinteresse.

Sag anlagt den 18. april 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-173/05)

(2005/C 155/11)

(Processprog: italiensk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 18. april 2005 anlagt sag mod Den Italienske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved E. Traversa og J. Hottiaux, medlemmer af Kommissionens Juridiske Tjeneste.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler den i medfør af artikel 23, 25, 26 og 133 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og af artikel 4 og 9 i samarbejdsaftalen mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Den Demokratiske Folkerepublik Algeriet undertegnet den 26. september 1978 og godkendt ved Rådets forordning (EØF) nr. 2210/78 af 26. september 1978⁽¹⁾, idet den har indført og opretholdt den »miljøbeskyttelsesafgift« på gasrørledninger, der er fastsat i artikel 6 i den regionale lov for Sicilien nr. 2 af 26. marts 2002 (offentliggjort i GURS, del I, nr. 14 i 2002)
2. Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Artikel 6 i den omhandlede lov, der gælder for regionen Sicilien, er i strid med de principper, der er fastsat i den fælles toldtarif, for så vidt som denne lov indfører en afgift med tilsvarende virkning som en indførselstold (i Fællesskabet) eller udførselstold (til andre medlemsstater), hvilket er forbudt i medfør af traktaten og den ovennævnte afledte ret.

Under en formel synsvinkel og ifølge ordlyden af den anfægtede bestemmelse er den afgiftsudløsende omstændighed det forhold at være ejer af installationer, mens afgiftsgrundlaget er gasrørens volumen udtrykt i kubikmeter. Imidlertid har den sicilianske lovgiver i artikel 6, stk. 3, for det første præciseret,

at den afgiftsudløsende omstændighed er ejerskabet af gasrør »som indeholder gas«. For det andet er det i samme artikels stk. 4 bestemt, at de afgiftspligtige personer er de ejere af disse gasrør »som udfører mindst en af aktiviteterne (transport, salg, køb)« af gas. Kommissionen har på dette grundlag konkluderet, at den sicilianske lovgivers egentlige formål er at ramme det importerede produkt (metangas) og ikke infrastrukturen (gasrør) som sådan.

Det følger af Domstolens praksis på området for interne afgifter som omhandlet i artikel 90 EF, at en afgift, der pålægges transportmidlet i forhold til vægten af de transporterede varer, er omfattet af anvendelsesområdet for fællesskabsbestemmelserne om afgift på varer fordi denne afgift nødvendigvis og øjeblikkeligt virker tilbage på prisen for den transporterede vare, uanset om den er indenlandsk eller importeret. Det følger af det fortolkningsprincip, der er fastsat i retspraksis, og som i det hele kan overføres på afgifter med tilsvarende virkning som told, at selv om den nationale afgift i den foreliggende sag formelt pålægges transportmidlet (gasrør) i forhold til mængden af den transporterede vare (metangas), rammer den i virkeligheden varen, idet den nødvendigvis og direkte virker tilbage på dennes pris.

⁽¹⁾ EFT L 263 af 27.9.1978.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved afgørelse truffet den 19. april 2005 af College van Beroep voor het bedrijfsleven i sagen Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie og Stichting Natuur en Milieu, mod College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen, og som part i sagen Bayer CropScience BV

(Sag C-174/05)

(2005/C 155/12)

(Processprog: nederlandsk)

Ved afgørelse truffet den 19. april 2005, indgået til Domstolens Justitskontor den 19. april 2005, har College van Beroep voor het bedrijfsleven i sagen Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie og Stichting Natuur en Milieu, mod College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen, og som part i sagen Bayer CropScience B.V., forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Er artikel 2, stk. 3, i beslutning 2003/199/EF ⁽¹⁾ gyldig?

⁽¹⁾ Rådets beslutning af 18.3.2003 om afvisning af at indsætte aldicarb i bilag I til Rådets direktiv 91/414/EØF og om tilbagekaldelse af godkendelser af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder dette aktive stof (EFT L 76, s. 21).

Sag anlagt den 19. april 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland

(Sag C-175/05)

(2005/C 155/13)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 19. april 2005 anlagt sag mod Irland af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Michael Shotter og Wouter Wils, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Irland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 1 og 5 i Rådets direktiv 92/100/EØF af 19. november 1992 om udlejnings- og udlånsrettigheder samt om visse andre ophavsretsbeslægtede rettigheder i forbindelse med intellektuel ejendomsret ⁽¹⁾, idet Irland har fritaget alle former for offentlig udlånsvirksomhed i henhold til direktivet.

2. Irland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

I direktivets artikel 1, stk. 3, er »udlån« defineret som det forhold, at et værk for et begrænset tidsrum og ikke med henblik på direkte eller indirekte økonomisk eller kommerciel fordel stilles til rådighed med henblik på brug »via offentligt tilgængelige institutioner«. I henhold til artikel 5, stk. 3, kan medlemsstaterne fritage »visse kategorier af institutioner« for at betale vederlag.

De irske myndigheder har med hjemmel i direktivets artikel 5, stk. 3, ved Order fritaget »visse kategorier af institutioner for betaling af vederlag for deres udlån«. Denne fritagelse er så vidtgående, at den giver alle offentlige uddannelsesinstitutioner og højere læreanstalter, som offentligheden har adgang til, ret til at foretage offentlige udlån, hvilket indebærer, at alle offentlige institutioner, der foretager udlån, er fritaget for udlånsrettigheder og samtidig fritaget for betaling af vederlag.

Kommissionen har anført, at denne fritagelse klart er mere vidtgående end anvendelsesområdet for de undtagelser, der er tilladt i henhold til direktivets artikel 5, stk. 3, og at Irland derfor har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til direktivets artikel 1 og 5.

⁽¹⁾ EFT L 346 af 27.11.1992, s. 61.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved afgørelse afsagt den 30. marts 2005 af Juzgado de lo Social Único de Algeciras i sagen María Cristina Guerrero Pecino mod Fondo de Garantía Salarial (FOGASA)

(Sag C-177/05)

(2005/C 155/14)

(Processprog: spansk)

Ved afgørelse afsagt den 30. marts 2005, indgået til Domstolens Justitskontor den 20. april 2005, har Juzgado de lo Social Único de Algeciras i sagen María Cristina Guerrero Pecino mod Fondo de Garantía Salarial (FOGASA) forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Juzgado de lo Social Único de Algeciras har anmodet Domstolen om at tage stilling til følgende spørgsmål:

Når henses til det almindelige princip om lighed og om forbud mod forskelsbehandling, er den forskellige behandling i medfør af artikel 33, stk. 2, ET og Tribunal Supremos fortolkning af denne bestemmelse da objektivt begrundet, således at det er muligt at udelukke udbetaling til arbejdstagere af fratrædelsesgodtgørelse, der er anerkendt ved et indenretligt forlig, fra anvendelsesområdet for direktiv 80/987/EØF ⁽¹⁾ om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens, som affattet ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/74/EF ⁽²⁾ (af 23.9.2002)?

Eller er den forskellige behandling i medfør af artikel 33, stk. 2, ET og Tribunal Supremos fortolkning af denne bestemmelse, når henses til det almindelige princip om lighed og om forbud mod forskelsbehandling, derimod ikke objektivt begrundet, således at udbetaling til arbejdstagere af fratrædelsesgodtgørelse, der er anerkendt ved et indenretligt forlig, er omfattet af anvendelsesområdet for direktiv 80/987/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens, som affattet ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/74/EF (af 23.9.2002)?

(¹) Rådets forordning af 20.10.1980, EFT L 283 af 28.10.1980, s. 23.

(²) EFT L 270 af 8.10.2002, s. 10.

Sag anlagt den 19. april 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik

(Sag C-178/05)

(2005/C 155/15)

(Processprog: græsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 19. april 2005 anlagt sag mod Den Helleniske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Dimitrios Triantafillou, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Den Helleniske Republik har tilsat sine forpligtelser, i henhold til Rådets direktiv af 17. juli 1969 om kapitaltilførselsafgifter (¹), idet den opkræver afgift ved overførsel af selskabers vedtægtsmæssige hjemsted eller faktiske hovedkontor, men fritager alle landbrugsandelsselskaber, uanset deres karakter, sammenslutninger eller foreninger af enhver natur i landbruget, skibskonsortier, sammenslutninger og rederier, uanset deres form, for denne afgift.
2. Den Helleniske republik tilpligtes at afholde sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Kommissionen har anført, at det relevante kriterium for pålæggelse af afgift ved forlæggelse af hjemsted er, at selskabet kvalificeres som kapitaltilførselsstat i oprindelsesmedlemsstaten, hvilket indebærer, at selskabet beskattes, når det ikke i oprindelsesmed-

lemsstaten anses for et kapitaltilførselsstat. Kommissionen har gjort gældende, at Den Helleniske Republik, alene tager hensyn til, om oprindelsesmedlemsstaten pålægger eller ikke pålægger afgiften, således at nævnte fritagelse for betaling af afgift ved overførsel af hjemsted til Grækenland kun sker ved overførsel fra en medlemsstat, som pålægger kapitaltilførselsafgift. Kommissionen har herved støttet sig på en bogstavelig og systematisk fortolkning af direktivet, som går ud fra, at selskaber, som er undergivet denne afgift, er kapitaltilførselsstat. Kommissionen har endvidere anført, at dens opfattelse støttes af den ændring, der blev indført ved direktiv 85/303/EØF, som tilsigter ophævelse af kapitaltilførselsafgift.

Kommissionen har vedrørende den for landbrugsselskaber og rederier indførte undtagelse anført, at det drejer sig om kategorier, som omfatter samlede erhvervsgrøner, og for hvilke de græske myndigheder ikke har begrundet, hvorfor sådanne selskaber ikke udgør kapitaltilførselsstat, samt at deres fuldstændige fritagelse ikke er omfattet af de undtagelsesbestemmelser for visse transaktioner, som direktivet fastsætter. Kommissionen anfører desuden, at der, hvor direktivet skal fritage erhvervsgrøner, er dette udtrykkeligt bestemt (f.eks. for så vidt angår almenyttige offentlige virksomheder).

(¹) EFT 1969 (II) s. 405.

Sag anlagt den 21. april 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik

(Sag C-179/05)

(2005/C 155/16)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 21. april 2005 anlagt sag mod Den Franske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved M. Nolin som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til forordning nr. 2847/93 (¹), idet den ikke har tilstillet Kommissionen de i artikel 18, stk. 1 og artikel 19i, første og tredje led nævnte oplysninger.
2. Den Franske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

- For så vidt angår de i artikel 18, stk. 1, i forordning nr. 2847/93 nævnte oplysninger, har de franske myndigheder ikke givet underretning for årene 1999 og 2000. De efterfølgende år blev der desuden givet for sen underretning.
- For så vidt angår de i artikel 19i, i forordning nr. 2847/93 nævnte oplysninger, har de franske myndigheder ikke givet underretning for årene 1999, 2000, 2001 og 2002. Der blev heller ikke givet underretning for de efterfølgende år.

(¹) Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93 af 12.10.1993 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik (EFT L 261 af 20.10.1993, s. 1).

Sag anlagt den 22. april 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik

(Sag C-182/05)

(2005/C 155/17)

(Processprog: græsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 22. april 2005 anlagt sag mod Den Helleniske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Maria Patakia og Bernhard Schima, begge medlemmer af Kommissionens Juridiske Tjeneste, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Den Helleniske Republik har tilsidesat forpligtelser, som påhviler den i henhold til artikel 14 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/92/EF af 19. december 1996 om fælles regler for Det Indre Marked for Elektricitet (¹), idet Den Helleniske Republik ikke har sikret, at Dimosia Epicheirisi Elektrismou offentliggør særskilte årsregnskaber for selskabets virksomhed med udvinding af lignit og med elektricitetsfremstilling.
- Dimosia Epicheirisi Elektrismou tilpligtes at afholde sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

1. Efter at Kommissionen havde modtaget en klage og på grundlag af oplysninger fra Grækenland (diverse skrivelser fra Udviklingsministeriet og Energistyrelsen) vedrørende kravet om, at der skulle offentliggøres særskilte regnskaber for det integrerede selskab »Dimosia Epicheirisi Elektrismou« (DEE), artikel 14 i Europa-Parlamentet til Rådets direktiv 96/92/EF af 19. december 1996 om fælles regler for Det Indre Marked for Elektricitet, konkluderede Kommissionen, at Den Helleniske Republik havde tilsidesat forpligtelser, som påhviler den i henhold til nævnte bestemmelse.
2. Kommissionen har anført, at offentliggørelse af fælles regnskaber for DEE's lignitproduktion og el-produktion og den manglende adskillelse af disse to aktiviteter udgør en tilsidesættelse af forpligtelserne i artikel 14, stk. 3, i direktiv 96/92/EF.
3. Kommissionen har anført, at uanset at der foreligger en intern regnskabsordning i DEE, i henhold til hvilke udvindingen af lignit som krævet er opført adskilt fra fremstilling af elektricitet, skal disse særskilte regnskaber også fremgå af DEE's offentliggjorte regnskaber. Kommissionen har anført, at de foranstaltninger, de hellenske myndigheder indtil nu har truffet, ikke har gjort det muligt at nå dette mål. Forelæggelse for den regulerende myndighed af oplysninger vedrørende de separate regnskaber er ikke tilstrækkelig til at udgøre en opfyldelse af offentliggørelsespligten.

(¹) EFT L 27 af 30.1.1997, s. 20.

Sag anlagt den 28. april 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik

(Sag C-191/05)

(2005/C 155/18)

(Processprog: portugisisk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 28. april 2005 anlagt sag mod Den Portugisiske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Michel van Beek og António Cairos, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4, stk. 1, i Rådets direktiv 79/409/EØF⁽¹⁾ af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle, idet den har ændret afgrænsningen af det særligt beskyttede område (SBO) »Moura, Mourão e Barrancos«, hvorved områder, der er hjemsted for vilde fuglearter, hvis beskyttelse begrundede betegnelsen som særligt beskyttet område, blev udelukket.
2. Den Portugisiske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

- 1) Det særligt beskyttede område »Moura, Mourão e Barrancos« blev den 23. september 1999 oprettet af den portugisiske regering ved Decreto-Lei (lovdekret) nr. 384-B/99 af 23. september 1999. Grænserne for dette særligt beskyttede område er fastsat i bilag XXIV til det nævnte lovdekret.
- 2) Det fremgår af de oplysninger, som de portugisiske myndigheder har fremlagt, at ændringen af afgrænsningen af det særligt beskyttede område »Moura, Mourão e Barrancos« ved Decreto-Lei nr. 141/2002 af 20. maj 2002 ikke er videnskabeligt begrundet. Det følger imidlertid af Domstolens praksis, at udelukkelse af arter, hvis beskyttelse er blevet anset for nødvendig, kun kan foretages, hvis dette er videnskabeligt begrundet.

⁽¹⁾ EFT L 103, s. 1.

Sag anlagt den 29. april 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg

(Sag C-193/05)

(2005/C 155/19)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 29. april 2005 anlagt sag mod Storhertugdømmet Luxembourg af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved D. Maidani og M.H. Støvlbæk, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til navnlig artikel 2, 3 og 5 i Europa-parlamentets og Rådets direktiv 98/5/EF af 16. februar 1998 om lettelse af adgangen til varig udøvelse af advokaterhvervet i en anden medlemsstat end den, hvor beskikkelsen er opnået⁽¹⁾, idet Storhertugdømmet Luxem-

bourg fastholder kravene om sprogkundskaber for at kunne etablere sig under hjemlandets advokattitel, og et forbud mod at udøve domiciliatvirksomhed samt en forpligtelse til hvert år på ny at fremlægge bevis for registrering i hjemlandet.

2. Storhertugdømmet Luxembourg tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Indførelse af en sprogkontrol som forudsætning for optagelse af den europæiske advokat i fortegnelsen over advokater er i strid med direktivets generelle formål, der er at lette adgangen til varig udøvelse af advokaterhvervet i en anden medlemsstat end den, hvor beskikkelsen er opnået, og tilsidesætter navnlig dette direktivs artikel 3, stk. 2, hvorefter værtslandet udelukkende skal registrere advokaten »efter fremlæggelse af bevis for vedkommendes registrering hos hjemlandets kompetente myndighed«.

Forbuddet mod at være domiciliat er i strid med ordlyden af artikel 5, stk. 1, hvorefter den europæiske advokat »kan udøve den samme form for advokatvirksomhed som advokater, der udøver virksomhed under værtslandets relevante advokattitel«.

I sit svar på den begrundede udtalelse erklærer den luxemburgske regering at have noteret sig Kommissionens argument om, at kravet om hvert år på ny at skulle fremlægge bevis for registrering fra hjemlandets kompetente myndighed udgør en administrativ byrde, som ikke er berettiget i henhold til direktivets bestemmelser.

Kommissionen konstaterer dog, at dette krav, som er i strid med ordlyden af direktivet af de grunde, der er nævnt i den begrundede udtalelse, på dette tidspunkt stadig er indskrevet i lov af 13. november 2002, der gennemfører direktiv 98/5 i luxemburgsk ret.

⁽¹⁾ EFT L 14.3.1998, s. 36.

Slettelse af sag C-47/04⁽¹⁾

(2005/C 155/20)

(Processprog: fransk)

Ved kendelse af 14. februar 2005 har formanden for Femte Afdeling ved De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-47/04, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 71 af 20.3.2004.

RETTE I FØRSTE INSTANS

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 14. april 2005

i sag T-88/01, Sniace SA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾*(Statsstøtte — annullationssøgsmål — formaliteten — retsakt, der berører sagsøgeren individuelt)*

(2005/C 155/21)

(Processprog: spansk)

I sag T-88/01, Sniace SA, Madrid (Spanien), ved advokats J. Baró Fuentes, M. Gómez de Liaño y Botella og F. Rodríguez Carretero, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: D. Triantafyllou og J. Buendía Sierra, og med valgt adresse i Luxembourg), støttet af Republikken Østrig (befuldmægtigede: H. Dossi og M. Burgstaller, og med valgt adresse i Luxembourg), af Lenzing Lyocell GmbH & Co. KG, Heiligenkreuz im Lafnitztal (Østrig), og af Land Burgenland (Østrig) ved avocat U. Soltész, angående en påstand om annullation af Kommissionens beslutning 2001/102/EF af 19. juli 2000 om Østrigs statsstøtte til Lenzing Lyocell GmbH & Co. KG (EFT 2001 L 38, s. 33), har Retten (Femte Udvidede Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P. Lindh, og dommerne R. García-Valdecasas, J.D. Cooke, P. Mengozzi og M.E. Martins Ribeiro; justitssekretær: ekspeditionssekretær J. Palacio González, den 14. april 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Sagen afvises.
- 2) Sagsøgeren bærer sine egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger.
- 3) Intervenienterne bærer deres egne omkostninger.

(¹) EFT C 186 af 30.6.2001.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 12. april 2005

i sag T-191/02, Giorgio Lebedef mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾*(Tjenestemænd — rammeaftale af 1974 mellem Kommissionen og de faglige organisationer og sammenslutninger — opsigelse — vedtagelse af gennemførelsesbestemmelser — stadfæstelse af aftalen af 4. april 2001 — formaliteten)*

(2005/C 155/22)

(Processprog: fransk)

I sag T-191/02, Giorgio Lebedef, tjenestemand ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Senningerberg (Luxembourg), ved advokats G. Bounéou og F. Frabetti, og med valgt adresse i Luxembourg, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: J. Currall, og med valgt adresse i Luxembourg), angående en påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 5. december 2001, hvorved Kommissionen opsagde rammeaftalen af 20. september 1974, på ny vedtog de gennemførelsesbestemmelser vedrørende samrådets niveauer, samrådsinstansen og samrådsprocedurerne, der var aftalt mellem hovedparten af de faglige organisationer og sammenslutninger og Kommissionens administration den 19. januar 2000, stadfæstede aftalen af 4. april 2001 vedrørende de midler, der er til rådighed til repræsentation af personalet, stadfæstede bestemmelserne vedrørende strejken i bilag I til rammeaftalen af 20. september 1974, opfordrede Kommissionens viceformand, N. Kinnock, til at forhandle med de faglige organisationer og sammenslutninger og til at foreslå en ny rammeaftale til vedtagelse af kollegiet inden udgangen af marts 2002 og til i rækken af ændringer til vedtægten, som skal forhandles med de faglige organisationer og sammenslutninger, at tilføje en ændring vedrørende muligheden for at vedtage en valgordning ved afstemning afholdt blandt institutionens personale, og om fornødent en påstand om annullation af N. Kinnocks skrivelse af 22. november 2001 til formændene for alle fagforeningerne, hvorved han gør dem bekendt med sin beslutning om at anmode Kommissionen om den 5. december 2001 at opsigte rammeaftalen af 1974 og at vedtage flere af de

fornævnte punkter, samt en påstand om annullation af E. Halskovs afgørelse af 6. december 2001 om ikke at tildele sagsøgeren en tjenesterejse med henblik på at deltage i samrådet den 7. december 2001 vedrørende »forslagspakken om vedtægtsændringer«, har Retten (Første Afdeling), sammensat af præsidenten, B. Vesterdorf, og dommerne P. Mengozzi og M.E. Martins Ribeiro; justitssekretær: fuldmægtig I. Natsinas, den 12. april 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) Hver part bærer sine egne omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.

(¹) EFT C 233 af 28.9.2002.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 21. april 2005

i sag T-269/02, PepsiCo Inc. mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (¹)

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om RUFFLES som EF-ordmærke — det ældre nationale varemærke RIFFELS — det endnu ældre nationale varemærke RUFFLES — nationale varemærker og EF-varemærker, der eksisterer side om side og med samme gyldighed)

(2005/C 155/23)

(Processprog: engelsk)

I sag T-269/02, PepsiCo Inc., Purchase, New York (USA), ved advokat E. Armijo Chávarri, mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (befuldmægtigede: først ved J. Novais Gonçalves og J. Crespo Carrillo, derefter ved A. von Mühlendahl og J. Novais Gonçalves), den anden part i sagen for appelkammeret ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og intervenient ved Retten var Intersnack Knabber-Gebäck GmbH & Co. KG, tidligere Convent Knabber-Gebäck GmbH & Co. KG, Köln (Tyskland), ved advokat M. Schaeffer, angående en påstand om annullation af den afgørelse, der blev truffet den 10. juni 2002 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 14/2000-1), vedrørende en indsigelsessag mellem PepsiCo, Inc. og Intersnack Knabber-Gebäck GmbH & Co. KG, har Retten (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, M. Vilaras, og dommerne F. Dehousse og D. Šváby; justitssekretær: ekspediti-

onssekretær J. Palacio González, den 21. april 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Sagsøgeren bærer sine egne omkostninger og betaler Kontoret for Harmonisering i det Indre Markeds (Varemærker og Design) omkostninger.
- 3) Intervenienten bærer sine egne omkostninger.

(¹) EFT C 261 af 26.10.2002.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 20. april 2005

i sag T-273/02, Krüger GmbH & Co. KG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (¹)

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om registrering af EF-ordmærket CALPICO — det ældre nationale ordmærke CALYPSO — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 — retten til kontradiktion)

(2005/C 155/24)

(Processprog: tysk)

I sag T-273/02, Krüger GmbH & Co. KG, Bergisch Gladbach (Tyskland), ved advokat S. von Petersdorff-Campen, mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (befuldmægtiget: G. Schneider.), den anden part i sagen for appelkammeret ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og intervenient ved Retten var Calpis Co. Ltd, Tokyo (Japan), ved advokaterne O. Jungst og M. Schork, angående en påstand om annullation af en afgørelse truffet den 25. juni 2002 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 484/2000-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Calpis Co. Ltd og Krüger GmbH & Co. KG, har Retten (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, H. Legal, og dommerne P. Mengozzi og I. Wiszniewska-Białecka; justitssekretær: fuldmægtig I. Natsinas, den 20. april 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.

2) Sagsøgeren betaler sagens omkostninger.

(¹) EFT C 274 af 9.11.2002.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 13. april 2005

i sag T-353/02, Duarte y Beltrán, SA, mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (¹)

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket INTEA — de ældre nationale ordmærker INTESA — afslag på registrering — relativ registreringshindring — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94)

(2005/C 155/25)

(Processprog: spansk)

I sag T-353/02, Duarte y Beltrán, SA, Santander (Spanien), først ved advokat N. Moya Fernández, derefter ved advokaterne J. Calderón Chavero og T. Villate Consonni, mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (befuldmægtigede: G. Schneider og P. Jurado Montejano), den anden part i sagen for appelkammeret ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design): Mirato SpA, Novare (Italien), angående en påstand om annullation af den afgørelse, der blev truffet den 6. august 2002 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (R 407/2001-2), vedrørende en indsigelsessag mellem Duarte y Beltrán, SA, og Mirato SpA, har Retten (Tredje Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J. Pirrung, og dommerne N.J. Forwood og I. Pelikánová; justitssekretær: assisterende justitssekretær B. Pastor, den 13. april 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.

2) Sagsøgeren betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 44 af 22.2.2003.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 19. april 2005

i de forenede sager T-380/02 og T-128/03, Success-Marketing Unternehmensberatungsgesellschaft mbH mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (¹)

(EF-varemærker — begæring om restitutio in integrum — betingelserne for meddelelse af Harmoniseringskontorets afgørelser og meddelelser — fremsendelse pr. telefax)

(2005/C 155/26)

(Processprog: tysk)

I de forenede sager T-380/02 og T-128/03, Success-Marketing Unternehmensberatungsgesellschaft mbH, Linz, (Østrig), ved advokaterne G. Secklehner og C. Ofner, og med valgt adresse i Luxembourg, mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (befuldmægtigede: J. Weberndörfer og G. Schneider), den anden part i sagen for appelkammeret ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og intervenient ved Retten i sag T-128/03 var Chipita International SA, Athen (Grækenland), ved advokat P. Hoffmann, angående en påstand om annullation af dels afgørelse truffet den 26. september 2002 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 26/2001-1), hvorved der blev givet afslag på sagsøgerens begæring om restitutio in integrum, dels afgørelse truffet den 13. februar 2003 og/eller afgørelse truffet den 13. marts 2003 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1124/2000-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Success-Marketing Unternehmensberatungsgesellschaft mbH og Chipita International SA, har Retten (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, M. Vilaras, og dommerne M.E. Martins Ribeiro og K. Jürimäe; justitssekretær: fuldmægtig I. Natsinas, den 19. april 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.

2) Sagsøgeren bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design).

3) Chipita International SA bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 101 af 26.4.2003.

3) Intervenienterne bærer deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 55 af 8.3.2003.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 13. april 2005

i sag T-2/03, Verein für Konsumenteninformation mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (¹)

(Aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — begæring vedrørende et meget stort antal dokumenter — fuldstændigt afslag på aktindsigt — forpligtelse til at foretage en konkret og individuel undersøgelse — undtagelser)

(2005/C 155/27)

(Processprog: tysk)

I sag T-2/03, Verein für Konsumenteninformation, Wien (Østrig), ved Rechtsanwalt A. Klauser, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: S. Rating og P. Aalto, og med valgt adresse i Luxembourg), støttet af Bank für Arbeit und Wirtschaft AG, Wien, ved Rechtsanwalt H.-J. Niemeyer, og med valgt adresse i Luxembourg, og af Österreichische Volksbanken AG, Wien, og Niederösterreichische Landesbank-Hypothekenbank AG, Sankt Pölten (Østrig), ved Rechtsanwälte R. Roniger, A. Ablasser og W. Hemetsberger, angående en påstand om annullation af Kommissionens beslutning af 18. december 2002, D (2002) 330472, om en begæring om aktindsigt i de administrative sagsakter i sagen COMP/36.571/D 1, Østrigske banker — »Lombard Club«, har Retten (Første Udvidede Afdeling), sammensat af præsidenten, B. Vestendorff, og dommerne M. Jaeger, P. Mengozzi, M.E. Martins Ribeiro og I. Labucka, justitssekretær: H. Jung, den 13. april 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) *Beslutning D(2002) 330472 om en begæring om aktindsigt i de administrative sagsakter i sagen COMP/36.571/D 1, Østrigske banker — »Lombard Club« annulleres.*

2) *Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber betaler sagens omkostninger.*

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 21. april 2005

i sag T-28/03, Holcim ((Deutschland) AG mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (¹))

(EF-traktatens artikel 85 (nu artikel 81 EF) — gennemførelse af en dom fra Retten — godtgørelse af omkostningerne til bankgaranti — Fællesskabets ansvar uden for kontrakt)

(2005/C 155/28)

(Processprog: tysk)

I sag T-28/03, Holcim (Deutschland) AG, tidligere Alsen AG, Hamburg (Tyskland), først ved advokaterne F. Wiemer og K. Moosecker, derefter ved advokaterne F. Wiemer, P. Niggemann og B. Menkhaus, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: R. Lyal og W. Mölls, og med valgt adresse i Luxembourg), angående en påstand om erstatning for omkostningerne til bankgaranti, som sagsøgeren har stillet for betaling af en bøde pålagt ved Kommissionens beslutning 94/815/EF af 30. november 1994 om en procedure i henhold til EF-traktatens artikel 85 (sag IV/33.126 og 33.322 — Cement) (EFT L 343, s. 1), annulleret ved Rettens dom af 15. marts 2000, Cimenteries CBR m.fl. mod Kommissionen, kaldet »Cement« (forenede sager T-25/95, T-26/95, T-30/95 — T-32/95, T-34/95 — T-39/95, T-42/95 — T-46/95, T-48/95, T-50/95 — T-65/95, T-68/95 — T-71/95, T-87/95, T-88/95, T-103/95 og T-104/95, Sml. II, s. 491, har Retten (Tredje Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J. Azizi, og dommerne M. Jaeger og F. Dehousse; justitssekretær: H. Jung, den 21. april 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) *Sagen afvises, for så vidt som den støttes på artikel 233 EF.*

2) *Den subsidiære påstand om, at sagen, for så vidt som den støttes på artikel 233 EF, skal fortolkes som et annullations- eller et passivitetssøgsmål, afvises.*

(¹) EUT C 124 af 24.5.2003.

3) Kravet om erstatning for de omkostninger til bankgaranti, som sagsøgeren har afholdt før den 31. januar 1999, afvises.

4) I øvrigt frifindes Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.

5) Sagsøgeren betaler sagens omkostninger¹

3) Intervenienten bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 184 af 2.8.2003.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 21. april 2005

i sag T-164/03, Ampafrance SA mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (¹)

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om et EF-figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »monBeBé« — ældre ordmærker bebe — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 8, stk. 5, i forordning (EF) nr. 40/94)

(2005/C 155/29)

(Processprog: fransk)

I sag T-164/03, Ampafrance SA, Cholet (Frankrig), ved advokat C. Bercial Arias, mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (befuldmægtigede: A. Rassat og A. Folliard-Monguiral), den anden part i sagen for appelkammeret ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og intervenient ved Rette var Johnson & Johnson GmbH, Düsseldorf (Tyskland), ved advokat D. von Schultz, angående en påstand om annullation af afgørelse truffet den 4. marts 2003 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 220/2002-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Ampafrance SA og Johnson & Johnson GmbH, har Retten (Tredje Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, M. Jaeger, og dommerne V. Tiili og O. Czúcz; justitssekretær: J. Plingers, den 21. april 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.

2) Sagsøgeren betaler de omkostninger, som Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) har afholdt.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 20. april 2005

i sag T-211/03, Faber Chimica Srl mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (¹)

(EF-varemærker — ansøgning om figurmærket Faber — indsigelse fra indehaveren af de nationale ord- og figurmærker NABER — afslag på registrering)

(2005/C 155/30)

(Processprog: italiensk)

I sag T-211/03, Faber Chimica Srl, Fabriano (Italien), ved advokaterne P. Tartuferi og M. Andreano, mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (befuldmægtigede: M. Capostagno og O. Montalto), den anden part i sagen for appelkammeret ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) var Industrias Quimicas Naber, SA Nabersa, Valencia (Spanien), angående en påstand om annullation af afgørelse truffet den 19. marts 2003 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 620/2001-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Faber Chimica Srl og Industrias Quimicas Naber, SA Nabersa, har Retten (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J. Pirrung, og dommerne N.J. Forwood og S. Papasavvas; justitssekretær: J. Palacio González, den 20. april 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Afgørelsen, der blev truffet den 19. marts 2003 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 620/2001-4), annulleres, for så vidt den tager indsigelsen fra indehaveren af det spanske ordmærke NABER til følge.

2) Harmoniseringskontoret betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 200 af 23.8.2003.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 14. april 2005

i sag T-260/03, Celltech R & D Ltd mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (¹)

(EF-varemærker — ordmærket CELLTECH — absolutte registreringshindringer — særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94)

(2005/C 155/31)

(Processprog: engelsk)

I sag T-260/03, Celltech R & D Ltd, Slough, Berkshire (Det Forenede Kongerige), ved barrister D. Alexander og solicitor N. Jenkins, mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (befuldmægtigede: I. de Medrano Caballero og A. Folliard-Monguiral), angående en påstand om annullation af afgørelse truffet den 19. maj 2003 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 659/2002-2) vedrørende en ansøgning om registrering af ordmærket CELLTECH som EF-varemærke, har Retten (Tredje Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, M. Jaeger, og dommerne V. Tiili og O. Czúcz; justitssekretær: C. Kristensen, den 14. april 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Afgørelsen, der er truffet den 19. maj 2003 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 659/2002-2), annulleres.

2) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 239 af 4.10.2003.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 13. april 2005

i sag T-286/03, The Gillette Company mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (¹)

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket RIGHT GUARD XTREME sport — det ældre nationale figurmærke WILKINSON SWORD XTREME III — risiko for forveksling — afslag på registrering — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94)

(2005/C 155/32)

(Processprog: tysk)

I sag T-286/03, The Gillette Company, Boston (USA), ved advokaterne A. Ebert-Weidenfeller og L. Kouker, mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (befuldmægtigede: G. Schneider og J. Weberndörfer), den anden part i sagen for appelkammeret ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og intervenient ved Retten: Wilkinson Sword GmbH, Solingen (Tyskland), ved advokat E. Kessler, angående en påstand om annullation af den afgørelse, der blev truffet den 17. april 2003 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 221/2002-4), hvorved dette afslog at registrere figurmærket RIGHT GUARD XTREME sport, har Retten (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J. Pirrung, og dommerne A.W.H. Meij og I. Pelikánová; justitssekretær: ekspeditionssekretær J. Palacio González, den 13. april 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.

2) Sagsøgeren betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 251 af 18.10.2003.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 20. april 2005

den 13. april 2005

i sag T-318/03, Atomic Austria GmbH mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) ⁽¹⁾

i sag T-353/03, Inge-Lise Nielsen mod Rådet for Den Europæiske Union ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ordmærket ATOMIC BLITZ — indsigelse fra indehaveren af de nationale ordmærker ATOMIC — bevis for fornyelsen af registreringen af det ældre varemærke — omfanget af Harmoniseringskontorets behandling — afvisning af indsigelsen — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94)

(Tjenestemænd — afslag på forfremmelse — vedtægtens artikel 45 — åbenbart urigtigt skøn — sammenligning af fortjenester — formaliteten)

(2005/C 155/33)

(2005/C 155/34)

(Processprog: tysk)

(Processprog: fransk)

I sag T-318/03, Atomic Austria GmbH, Altenmarkt (Østrig), ved advokaterne G. Kucsko og C. Schmacher, mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (befuldmægtigede: G. Schneider og B. Müller), den anden part i sagen for appelkammeret ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) var Fábricas Agrupadas de Muñecas de Onil SA, Onil (Spanien), angående en påstand om annullation af afgørelse truffet den 9. juli 2003 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 95/2003-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Atomic Austria GmbH og Fábricas Agrupadas de Muñecas de Onil SA, har Retten (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J. Pirrung, og dommerne A.W.H. Meij og I Pelikánová; justitssekretær: J. Plingers, den 20. april 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

I sag T-353/03, Inge-Lise Nielsen, forhenværende tjenestemand ved Rådet for Den Europæiske Union, med bopæl i Villers-la-Ville (Belgien), ved avocats S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis og É. Marchal, og med valgt adresse i Luxembourg, mod Rådet for Den Europæiske Union (befuldmægtigede: F. Anton og M. Sims), angående en påstand om annullation af Rådets afgørelse om ikke at forfremme hende til lønklasse C1 i forfremmelsesåret 2002, har Retten (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, H. Legal, og dommerne P. Lindh og V. Vadalpalas; justitssekretær: fuldmægtig I. Natsinas, den 13. april 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Afgørelsen truffet den 9. juli 2003 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 95/2003-2) annulleres.

1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.

2) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) betaler sagens omkostninger.

2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 304 af 13.12.2003.

⁽¹⁾ EUT C 7 af 10.1.2004.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

KENDELSE AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 20. april 2005

den 10. marts 2005

i sag T-86/04, Asa Sundholm mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾i sag T-266/00, Confartigianato Venezia, Transport Lines Snc m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾

(Tjenestemandssag — karriereudviklingsrapport — bedømmelsesår 2001-2002)

(Statsstøtte — kommissionsbeslutning, hvorved det fastslås, at ulovlige statsstøtteordninger er uforenelige med fællesmarkedet, og hvorved der meddeles pålæg om tilbagesøgning af den ulovlige statsstøtte — den nationale fremgangsmåde for tilbagesøgning udelukket — annullations søgsmål — manglende søgsmålsinteresse — afvisning)

(2005/C 155/35)

(2005/C 155/36)

(Processprog: fransk)

(Processprog: italiensk)

I sag T-86/04, Asa Sundholm, tjenestemand ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Bruxelles (Belgien), ved advokats S. Orlandi, A. Coolen, J.N. Louis og E. Marchal, og med valgt adresse i Luxembourg, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: C. Berardis Kayser og H. Kraemer, og med valgt adresse i Luxembourg), angående en påstand om annullation af sagsøgerens karriereudviklingsrapport for bedømmelsesåret 2001-2002, har Retten (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J. Pirrung, og dommerne N.J. Forwood og S. Pappasavvas; justitssekretær: fuldmægtig I. Natsinas, den 20. april 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

I sag T-266/00, Confartigianato Venezia, Transport Lines Snc og de 15 andre sagsøgere, som fremgår af den liste, som er bilagt kendelsen, Venedig (Italien), ved avocat A. Vianello, og med valgt adresse i Luxembourg, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: V. Di Bucci, bistået af avocat A. Dal Ferro, og med valgt adresse i Luxembourg), angående en påstand om annullation af Kommissionens beslutning 2000/394/EF af 25. november 1999 om [støtte i form af] nedsættelse af sociale bidrag [for virksomhederne] i Venedig og Chioggia i henhold til lov nr. 30/1997 og nr. 206/1995 (EFT 2000 L 150, s. 50), har Retten (Anden Udvidede Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J. Pirrung, og dommerne A.W.H. Meij, N.J. Forwood, I. Pelikánová og S. Pappasavvas; justitssekretær: H. Jung, den 10. marts 2005 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

1) Afgørelsen af 10. april 2003 om udarbejdelse af sagsøgerens karriereudviklingsrapport for perioden fra den 1. juli 2001 til den 31. december 2002 annulleres.

2) Kommissionen betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 94 af 17.4.2004.

1) Sagen afvises delvist, for så vidt som den er anlagt af Transport Lines Snc, C.A.T.I.L. Consorzio Artigiano Trasportatori Interni Lagunari, C.A.T.I.L. Servizi srl, Translion snc, Cooperativa Trasportatori Lagunari arl, Barich aldo e figlio snc, S.A.L.P.A. Trasporti snc, Laguna Trasporti di Tosi Pietro, Puppola Trasporti e C. snc, Simionato Roberto, Venerando Gianfranco snc, Boscolo »Biolo« Ivano srl, Grassi Mario, Laguna Veneta Cooperativa Trasporti srl, Brussa Sas og Il Fornaio di Colussi Gloria.

2) Transport Lines Snc, C.A.T.I.L. Consorzio Artigiano Trasportatori Interni Lagunari, C.A.T.I.L. Servizi srl, Translion snc, Cooperativa Trasportatori Lagunari arl, Barich aldo e figlio snc, S.A.L.P.A. Trasporti snc, Laguna Trasporti di Tosi Pietro, Puppola Trasporti e C. snc, Simionato Roberto, Venerando Gianfranco snc, Boscolo »Biolo« Ivano srl, Grassi Mario, Laguna Veneta Cooperativa Trasporti srl, Brussa Sas og Il Fornaio di Colussi Gloria bærer deres egne omkostninger.

3) Kommissionen bærer de omkostninger, den har afholdt til dato i forbindelse med det søgsmål, som er anlagt af de ovennævnte 16 virksomheder.

4) I øvrigt udsættes afgørelsen om sagens omkostninger.

(¹) EFT C 355 af 9.12.2000.

3) Kommissionen bærer de omkostninger, den har afholdt til dato i forbindelse med sagen, for så vidt som den er anlagt af Baglioni Hotels S.p.A.

4) Den Italienske Republik bærer de omkostninger, den har afholdt til dato i forbindelse med sagen, for så vidt som den er anlagt af Baglioni Hotels S.p.A.

5) I øvrigt udsættes afgørelsen om sagens omkostninger.

(¹) EFT C 355 af 9.12.2000.

KENDELSE AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 10. marts 2005

i sag T-269/00, Baglioni Hotels S.p.A. og Sagar Srl mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (¹)

(Statsstøtte — kommissionsbeslutning, hvorved det fastslås, at ulovlige statsstøtteordninger er uforenelige med fællesmarkedet, og hvorved der meddeles pålæg om tilbagesøgning af den ulovlige statsstøtte — den nationale fremgangsmåde for tilbagesøgning udelukket — annullationssøgsmål — manglende søgsmålsinteresse — afvisning)

(2005/C 155/37)

(Processprog: italiensk)

I sag T-269/00, Baglioni Hotels S.p.A. og Sagar Srl, Venedig (Italien), ved advokats A. Vianello, M. Merola og M. Pappalardo, og med valgt adresse i Luxembourg, støttet af Den Italienske Republik (befuldmægtiget: U. Leanza, og med valgt adresse i Luxembourg), mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: V. Di Bucci, bistået af advokat A. Dal Ferro, og med valgt adresse i Luxembourg), angående en påstand om annullation af Kommissionens beslutning 2000/394/EF af 25. november 1999 om [støtte i form af] nedsættelse af sociale bidrag [for virksomhederne] i Venedig og Chioggia i henhold til lov nr. 30/1997 og nr. 206/1995 (EFT L 2000 L 150, s. 50), har Retten (Anden Udvidede Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J. Pirrung, og dommerne A.W.H. Meij, N.J. Forwood, I. Pelikánová og S. Papasavvas; justitssekretær: H. Jung, den 10. marts 2005 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

1) Sagen afvises delvist, for så vidt som den er anlagt af selskabet Baglioni Hotels S.p.A.

2) Selskabet Baglioni Hotels S.p.A. bærer sine egne omkostninger.

KENDELSE AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 10. marts 2005

i sag T-273/00, Unione degli industriali della provincia di Venezia (Unindustria) m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (¹)

(Statsstøtte — kommissionsbeslutning, hvorved det fastslås, at ulovlige statsstøtteordninger er uforenelige med fællesmarkedet, og hvorved der meddeles pålæg om tilbagesøgning af den ulovlige statsstøtte — den nationale fremgangsmåde for tilbagesøgning udelukket — annullationssøgsmål — manglende søgsmålsinteresse — afvisning)

(2005/C 155/38)

(Processprog: italiensk)

I sag T-273/00, Unione degli industriali della provincia di Venezia (Unindustria), Comitato Venezia Vuole Vivere, Mingardi S.r.l. og de 12 andre sagsøgere, som fremgår af den liste, som er bilagt kendelsen, Venedig (Italien), ved advokats A. Vianello, M. Merola og A. Sodano, og med valgt adresse i Luxembourg, støttet af Den Italienske Republik (befuldmægtiget: U. Leanza, og med valgt adresse i Luxembourg), mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: V. Di Bucci, bistået af advokat A. Dal Ferro, og med valgt adresse i Luxembourg), angående en påstand om annullation af Kommissionens beslutning 2000/394/EF af 25. november 1999 om [støtte i form af] nedsættelse af sociale bidrag [for virksomhederne] i Venedig og Chioggia i henhold til lov nr. 30/1997 og nr. 206/1995 (EFT 2000 L 150, s. 50), har Retten (Anden Udvidede Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J. Pirrung, og dommerne A.W.H. Meij, N.J. Forwood, I. Pelikánová og S. Papasavvas; justitssekretær: H. Jung, den 10. marts 2005 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

1) Sagen afvises delvist, for så vidt som den er anlagt af selskaberne Mingardi S.r.l. og Marsilio Editori S.p.A. 2) Selskaberne Mingardi S.r.l. og Marsilio Editori S.p.A. bærer deres egne omkostninger. 3) Kommissionen bærer de omkostninger, den har afholdt til dato i forbindelse med sagen, for så vidt som den er anlagt af selskaberne Mingardi S.r.l. og Marsilio Editori S.p.A. 4) Den Italienske Republik bærer de omkostninger, den har afholdt i forbindelse med sagen, for så vidt som den er anlagt af selskaberne Mingardi S.r.l. og Marsilio Editori S.p.A. 5) I øvrigt udsættes afgørelsen om sagens omkostninger.	1) Sagen afvises delvist, for så vidt som den er anlagt af selskabet Gardena Hotels S.r.l. og af Comitato Venezia Vuole Vivere. 2) Gardena Hotels S.r.l. bærer sine egne omkostninger. 3) Comitato Venezia Vuole Vivere bærer sine egne omkostninger og de omkostninger, Kommissionen har afholdt til dato i forbindelse med sagen, for så vidt som den er anlagt af Comitato Venezia Vuole Vivere. 4) Kommissionen bærer de omkostninger, den har afholdt til dato i forbindelse med sagen, for så vidt som den er anlagt af Gardena Hotels S.r.l. 5) I øvrigt udsættes afgørelsen om sagens omkostninger.

(¹) EFT C 355 af 9.12.2000.

(¹) EFT C 372 af 23.12.2000.

KENDELSE AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 10. marts 2005

i sag T-288/00, Gardena Hotels S.r.l. m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (¹)

(Statsstøtte — kommissionsbeslutning, hvorved det fastslås, at ulovlige statsstøtteordninger er uforenelige med fællesmarkedet, og hvorved der meddeles pålæg om tilbagesøgning af den ulovlige statsstøtte — den nationale fremgangsmåde for tilbagesøgning udelukket — annullationssøgsmål — manglende søgsmålsinteresse — afvisning)

(2005/C 155/39)

(Processprog: italiensk)

I sag T-288/00, Gardena Hotels S.r.l., Principessa S.r.l. og Comitato Venezia Vuole Vivere, Venedig (Italien), ved avocat A. Bianchini, og med valgt adresse i Luxembourg, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: V. Di Bucci, bistået af avocat A. Dal Ferro, og med valgt adresse i Luxembourg), angående en påstand om annullation af Kommissionens beslutning 2000/394/EF af 25. november 1999 om [støtte i form af] nedsættelse af sociale bidrag [for virksomhederne] i Venedig og Chioggia i henhold til lov nr. 30/1997 og nr. 206/1995 (EFT 2000 L 150, s. 50), har Retten (Anden Udvidede Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J. Pirrung, og dommerne A.W.H. Meij, N.J. Forwood, I. Pelikánová og S. Papasavvas; justitssekretær: H. Jung, den 10. marts 2005 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

KENDELSE AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 10. marts 2005

i sag T-184/01, IMS Health, Inc. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (¹)

(Annullationssøgsmål — udsættelse af gennemførelsen og derefter ophævelse af den anfægtede beslutning under sagen — afgørelse i sagen uforholden)

(2005/C 155/40)

(Processprog: engelsk)

I sag T-184/01, IMS Health, Inc., Fairfield, Connecticut (De Forenede Stater), ved solicitors N. Levy og J. Temple-Lang samt barrister R. O'Donoghue, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: først A. Whelan, É. Gippini Fournier og F. Siredey-Garnier, og derefter A. Whelan, og med valgt adresse i Luxembourg), støttet af NDC Health Corp., tidligere National Data Corp., Atlanta, Georgia (De Forenede Stater), (først ved I. Forrester, QC, solicitor F. Fine og avocats C. Price og A. Gagliardi, derefter ved avocats C. Price, J. Bourgeois og F. Fine og endelig ved F. Fine), af NDC Health GmbH & Co. KG, Bad Camberg (Tyskland), (først ved I. Forrester, QC, solicitors F. Fine og M. Powell og avocats C. Price og A. Gagliardi, derefter ved avocats F. Fine, C. Price og J. Bourgeois og endelig ved F. Fine), og af AzyX Deutschland GmbH Geopharma Information Services, Neu-Isenburg (Tyskland) (først ved avocats GK Vandersanden, L. Levi og D. Dugois og

derefter ved GK Vandersanden og L. Levi), angående en påstand om annullation af Kommissionens beslutning 2002/165/EF af 3. juli 2001 om en procedure i henhold til EF-traktatens artikel 82 (Sag COMP D3/38.044 — NDC Health/IMS HEALTH: Foreløbige forholdsregler) (EFT L 59, s. 18), har Retten (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, M. Vilaras, og dommerne F. Dehousse og D. Šváby; justitssekretær: H. Jung, den 10. marts 2005 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

- 1) Det er ikke længere nødvendigt at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Hver part bærer sine egne omkostninger, herunder omkostningerne i sagen om foreløbige forholdsregler.

(¹) EFT C 303 af 27.10.2001.

KENDELSE AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 28. februar 2005

i sag T-108/03, Elisabeth von Pezold mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (¹)

(EUGFL — skovbrug — beslutning om godkendelse af et handlingsdokument vedrørende udvikling af landdistrikter — annullationssøgsmål — fysiske eller juridiske personer — retsakter der berører dem individuelt — manglende kompetence — afvisning)

(2005/C 155/41)

(Processprog: tysk)

I sag T-108/03, Elisabeth von Pezold, Pöls (Østrig), ved avocat R.von Pezold, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: G. Braun, og med valgt adresse i Luxembourg), angående en påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning af 14. juli 2000, om godkendelse af et handlingsdokument for udvikling af landdistrikterne i Republikken Østrig for perioden 2000-2006, har Retten (Tredje Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, M. Jaeger, og dommerne V. Tiili og O. Czúcz; justitssekretær: H. Jung, den 28. februar 2005 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

- 1) Sagen afvises.

- 2) Sagsøgeren betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 171 af 19.7.2003.

KENDELSE AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

(Fjerde Afdeling)

den 2. marts 2005

i sag T-305/03, Opus Dent GmbH mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (¹)

(EF-varemærker — indsigelse — tilbagekaldelse af indsigelse — ikke fornødent at træffe afgørelse)

(2005/C 155/42)

(Processprog: tysk)

I sag T-305/03, Opus Dent GmbH, Freising (Tyskland), ved Rechtsanwältin P.J.A. Munzinger og S. Abel, mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (befuldmægtiget: B. Müller), intervenient ved Retten: Dornier MedTech Systems GmbH (tidligere Dornier Medizintechnik GmbH), Weßling (Tyskland), ved Rechtsanwältin J. Kroher og A. Hettenkofer, angående en påstand om annullation af afgørelse truffet den 23. juni 2003 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (sag R 579/2002-2), vedrørende en indsigelsessag mellem Opus Dent GmbH og Dornier MedTech Systems GmbH, har Retten (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, H. Legal, og dommerne P. Lindh og V. Vadapalas; justitssekretær: H. Jung, den 2. marts 2005 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

- 1) Det er ikke længere fornødent at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Sagsøgeren og intervenienten bærer deres egne omkostninger, og hver betaler halvdelen af Harmoniseringskontorets omkostninger.

(¹) EUT C 275 af 15.11.2003.

KENDELSE AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS**(Fjerde Afdeling)****den 8. april 2005****i sag T-401/03, Deirdre McCabe mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾****(Tjenestemænd — ansættelse — prøvetid i Eurostat — afskedigelse efter prøvetidens udløb — annullationspåstand — erstatningspåstand — forudgående administrativ klage — afvisning)**

(2005/C 155/43)

(Processprog: fransk)

I sag T-401/03, Deirdre McCabe, Mondorf-les-Bains (Luxembourg), forhenværende prøveansat tjenestemand ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, ved advocats M. Spandre og B. Zammitto, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: J. Currall og H. Kraemer, bistået af avocat B. Wägenbaur, og med valgt adresse i Luxembourg), angående dels en påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 25. august 2003 om at afskedige sagsøgeren ved udløbet af hendes prøvetid, dels en påstand om tilkendelse af erstatning, har Retten (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, H. Legal, og dommerne P. Lindh og V. Vadapalas; justitssekretær: H. Jung, den 8. april 2005 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

1) Sagen afvises.

2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 35 af 7.2.2004.

Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (befuldmægtiget: G. Schneider), den anden part i sagen for appelkammeret ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design): Paul Hartmann Aktiengesellschaft, Heidenheim (Tyskland), angående en påstand om annullation af afgørelse truffet den 17. december 2003 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 193/202-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Axiom Medical, Inc., og Paul Hartmann Aktiengesellschaft, har Retten (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, H. Legal, og dommerne P. Lindh og V. Vadapalas; justitssekretær: H. Jung, den 8. marts 2005 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

1) Det er ikke længere fornødent at træffe afgørelse i sagen.

2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 106 af 30.4.2004.**Sag anlagt den 22. februar 2005 af K & L Ruppert Stiftung & Co. Handels-KG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)****(Sag T-86/05)**

(2005/C 155/45)

(Det sprog, stævningen er affattet på: tysk)

KENDELSE AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS**(Fjerde Afdeling)****den 8. marts 2005****i sag T-84/04, Axiom Medical, Inc., mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) ⁽¹⁾****(EF-varemærker — indsigelse — tilbagekaldelse af indsigelse — ikke fornødent at træffe afgørelse)**

(2005/C 155/44)

(Processprog: tysk)

I sag T-84/04, Axiom Medical, Inc., Rancho Dominguez (Amerikas Forenede Stater), ved advokat R. Köbbing, mod

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 22. februar 2005 anlagt sag mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) af K & L Ruppert Stiftung & Co. Handels-KG, Weilheim (Tyskland), ved Rechtsanwältin D. Spohn. Den anden part i sagen for appelkammeret var Natália Christina Lopes de Almeida Cunha, Cláudia Couto Simões og Marly Lima Jatobá, Vila Nova de Gaia (Portugal).

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

— Afgørelse truffet den 7. december 2004 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R-328/2004-1 annulleres.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sag anlagt den 22. februar 2005 af Quelle Aktiengesellschaft mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Ansøgerne om EF-varemærket: Natália Cristina Lopes de Almeida Cunha, Cláudia Couto Simões og Marly Lima Jatobá

(Sag T-88/05)

EF-varemærket, der søges registreret: Figurmærket »CORPO livre« for varer i klasse 18 og 25 (tasker, beklædningsgenstande) — ansøgning nr. 1 811 470.

(2005/C 155/46)

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Sagsøgeren.

(Det sprog, stævningen er affattet på: tysk)

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Det nationale og internationale ordmærke »LIVRE« for varer i klasse 25 (beklædningsgenstande og fodtøj).

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastes, da de indleverede beviser for brug betragtes som indgivet for sent, og brugen af det varemærke, som indsigelsen støttes på, kan derfor ikke betragtes som godtgjort.

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 22. februar 2005 anlagt sag mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) af Quelle Aktiengesellschaft ved Rechtsanwältin H. Lindner.

Appelkammerets afgørelse: Sagsøgerens klage afslås.

Den anden part i sagen for appelkammeret var Nars Cosmetics, Inc., Madrid.

Søgsmålsgrunde: Forkert anvendelse af regel 71 sammenholdt med regel 22 i Kommissionens forordning (EF) nr. 2868/95 af 13. december 1995 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker⁽¹⁾ samt artikel 74, stk. 2 i forordning (EF) nr. 40/94.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

— Afgørelse truffet den 17. december 2004 af Andet Appellammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 379/2004-2 annulleres.

— Indsigelsesafdelingens afgørelse nr. 1138/2004 af 6. april 2004 i indsigelsessag nr. B288706 annulleres.

— Indsigelsen imødekommes og varemærkeansøgning nr. 1 333 657 afslås.

Disse bestemmelser giver også i inter partes-sager mulighed for udøvelse af et skøn, for så vidt angår hensyntagen til dokumenter. Sagsøgte har imidlertid ikke udøvet dette skøn.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EFT L 303, s. 1.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Ansøger om EF-varemærket:	Nars Cosmetics, Inc.
EF-varemærket, der søges registreret:	Figurmærket »NARS« for varer i klasse 3, 18 og 25 (blegemidler og andre midler til vask og rensning af tøj, læder, beklædningsgenstande, fodtøj og hovedbeklædning ...) — ansøgning nr. 1 333 657
Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn:	Sagsøgeren.
Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn:	Det nationale figurmærke »MARS« for varer i klasse 25 (fodtøj, navnlig sportsfodtøj, beklædningsgenstande)
Indsigelsesafdelingens afgørelse:	Sagsøgerens indsigelse forkastes.
Appelkammerets afgørelse:	Sagsøgerens klage afslås.
Søgsmålsgrunde:	Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 som følge af utilstrækkelig hensyntagen til, at varemærkerne ligner hinanden, og at varerne er af samme eller lignende art.

Sag anlagt den 4. april 2005 af José Antonio de Brito Sequeira Carvalho mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-145/05)

(2005/C 155/47)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 4. april 2005 anlagt sag mod Kommissionen for De Euro-

pæiske Fællesskaber af José Antonio de Brito Sequeira Carvalho, Lissabon, ved avocat Karel Hartog Hagenaar.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at den anfægtede retsakt ikke eksisterer og er ugyldig.
2. Annullation eller tilbagetrækning af alle efterfølgende akter, som henviser til, stadfæster eller tilsigter at forlænge retsvirkningerne af denne ikke-eksisterende retsakt.
3. Kommissionen tilpligtes at betale en godtgørelse for de skadelige konsekvenser af retsakten, der foreløbigt opgøres til 30 000 EUR af et anslået tab på 300 000 EUR.
4. Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Nærværende søgsmål er især anlagt til prøvelse af den retsakt, som den fungerende generaldirektør for Generaldirektoratet for Udvikling fik sagsøgeren til at underskrive og vedlagde hans personlige aktmappe, hvori sagsøgeren fik beordret sygeorlov. Sagsøgeren anfægter ligeledes, at der føres en parallel aktmappe.

Sagsøgeren er af den opfattelse, at den pågældende retsakt i retlig henseende bør betragtes som ikke-eksisterende.

Sagsøgeren har til støtte for sine påstande desuden anført:

- at begrundelsen for den anfægtede retsakt er ukorrekt.
- at afvisningen af den i henhold til vedtægtens artikel 90 indbragte klage hviler på faktiske omstændigheder og på en adfærd, som tilskrives sagsøgeren, men som han ikke havde kendskab til, og som dels aldrig har været anført i hans bedømmelsesrapporter, dels aldrig har været påtalt over for ham af hans overordnede.
- at der i det foreliggende tilfælde er begået magt- og procedurefordrejning.
- at principperne om ligebehandling og om forbud mod forskelsbehandling er tilsidesat.

Sag anlagt den 4. april 2005 af Federico José Garcia Resusta mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-147/05)

(2005/C 155/48)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 4. april 2005 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Federico José Garcia Resusta, Bruxelles, ved avocat Jean Van Rossum, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Annullation af Kommissionens afslag på sagsøgerens ansøgning om, at den sygdom, han lider af, og som forhindrer ham i at bestride en stilling i hans kategori svarende til hans lønklasse, anerkendes som en erhvervssygdom, og at sygdommen er blevet forværret.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Kommissionen vedtog den anfægtede afgørelse efter Rettens dom af 23. november 2004 i sag T-376/02⁽¹⁾, hvorved Retten annullerede Kommissionens afgørelse af 14. januar 2002 om at tildele sagsøgeren invalidepension.

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet anført, at begrundelsespligten er tilsidesat, samt at der er sket tilsidesættelse af artikel 3 i ordningen om dækning af risikoen for ulykker og erhvervssygdomme hos tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber, for så vidt som udtalelsen fra Lægeudvalget, hvorefter det ikke var tilstrækkeligt godtgjort, at forværrelsen af sagsøgerens sygdom havde direkte forbindelse med de opgaver, han havde udført, var i strid med Invaliditetsudvalgets udtalelse, hvorved det blev fastslået, at sagsøgerens eksisterende sygdom var blevet forværret ved det stress, der var forbundet med hans arbejdsopgaver.

⁽¹⁾ Meddelt i EUT C 44 af 22.2.2003, s. 37, dommen offentliggjort i EUT C 45 af 19.2.2005, s. 23

Sag anlagt den 14. april 2005 af Carlos Sanchez Ferriz mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-153/05)

(2005/C 155/49)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 14. april 2005 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Carlos Sanchez Ferriz, Bruxelles, ved avocats Gilles Bounéou og Frédéric Frabetti, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Bedømmelsen for 2003 annulleres for så vidt angår sagsøgeren.
2. Subsidiært annulleres sagsøgerens karriereudviklingsrapport for perioden 1. januar 2003 — 31. december 2003.
3. Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

De søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter, som sagsøgeren har påberåbt i nærværende sag, er de samme som dem, der er påberåbt i sagerne T-43/04 og T-47/04.

Sag anlagt den 15. april 2005 af Carmela Lo Giudice mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-154/05)

(2005/C 155/50)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 15. april 2005 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Carmela Lo Giudice, Strambeek Bever (Belgien), ved avocats Gilles Bounéou og Frédéric Frabetti, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Annullation af den udtrykkelige afvisning af 18. januar 2005, nr. 05/399.
2. Om fornødent: Annullation af den stiltiende afvisning af sagsøgerens ansøgning om bistand af 28. november 2003 og annullation af den stiltiende afvisning af sagsøgerens ansøgning om bistand af 23. december 2003.
3. Det fastslås, at sagsøgeren har været udsat for psykisk chikane i forbindelsen med tjenesten.
4. Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren et beløb på 100 000 EUR (et hundrede tusinde EUR) for ikke-økonomisk skade, idet der tages forbehold for den forhøjelse eller vurdering heraf, som beror på den psykiske chikane, idet sagsøgerens fremtid er fuldstændig usikker og hendes helbred er blevet kraftigt påvirket.
5. Der tages forbehold for udnyttelse af alle andre gældende retsregler, bl.a. retten til at anmode om at få tilsendt afhøringerne af vidnerne, således som disse er beskrevet i indlægget af 7.1.2005 fra IDOC.
6. Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren, som er tjenestemand ved Kommissionen, indgav til sin overordnede to ansøgninger om bistand af 28. november 2003 og 23. december 2003, idet hun påstod at være udsat for psykisk chikane på sin arbejdsplads. Hun har med søgsmålet anfægtet afvisningen af hendes ansøgninger samt afslaget på den klage, hun dernæst indgav.

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet anført, at hun henset til antallet af arbejdsopgaver, hun blev tildelt af sin overordnede, samt til antallet af e-mails, denne fremsendte til hende, ubestrideligt har været udsat for egentlig psykisk chikane. Som følge heraf tilsidesætter de anfægtede afgørelser vedtægtens artikel 12.

Afvisningen af hendes ansøgninger om bistand er ifølge sagsøgeren i strid med vedtægtens artikel 24 samt i strid med forslaget af 15. oktober 2003 fra N. Kinnock vedrørende en politik på området for psykisk chikane. Sagsøgeren har desuden anført, at afgørelsen af 18. januar 2001 ikke er begrundet, at princippet om forbud mod usaglig sagsbehandling er tilsidesat, at der foreligger magtmisbrug, at princippet om beskyttelse af den berettigede forventning samt reglen »patere legem quam ipse fecisti« er tilsidesat, samt at der er sket tilsidesættelse af omsorgspligten.

Sag anlagt den 18. april 2005 af Robert Steinmetz mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-155/05)

(2005/C 155/51)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 18. april 2005 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Robert Steinmetz, Luxembourg, ved avocat Joëlle Choucroun, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Annullation af Kommissionens afgørelse af 10. januar 2005 med svar på sagsøgerens klager R/376/04 af 29. april 2004 og R/857/04 af 20. august 2004.
2. Kommissionen tilpligtes at tilbagebetale sagsøgeren 26,19 EUR.
3. Sagsøgeren tildeles en symbolsk erstatning på 1 EUR for den ikke-økonomiske skade, han har lidt som følge af den anfægtede afgørelse.
4. Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren i denne sag har anfægtet ansættelsesmyndighedens afslag på hans ansøgning om dækning af udgifterne til en tjenesterejse og tilbagebetaling af 26,19 EUR, som med urette blev fratrukket hans løn for marts 2005. Sagsøgeren har herved ligeledes anfægtet afslaget på at efterkomme en ansøgning om bistand, som han indgav i henhold til vedtægtens artikel 24.

Det bemærkes herved, at sagsøgeren den 29. juli 2003 deltog i arbejdet i en udvælgelseskomité, som han var formand for, i Bruxelles. Han rejste i en lejet bil, som Kommissionen stillede til hans rådighed. Ved hjemkomsten til Luxembourg fyldte han tanken op med benzin, og det er netop en fejl på kvitteringen med hensyn til det tidspunkt, der er påtrykt denne, som ligger til grund for nærværende sag.

Sagsøgeren har til støtte for sine påstande anført:

- at der er sket tilsidesættelse af vedtægtens artikel 24, 62, 64 og 71, og af artikel 11 i vedtægtens bilag VII, samt af bestemmelserne i »Vejledning for tjenesterejser« (Kommissionens beslutning af 23. maj 2003) og af bestemmelserne i »Vejledning til brug ved afregning af tjenesterejser« af marts 2003.
- at forpligtelsen til beskyttelse af den berettigede forventning er tilsidesat.
- at der i den foreliggende sag er anlagt et åbenbart urigtigt skøn.

Sag anlagt den 18. april 2005 af Dimitra Lantzoni mod De Europæiske Fællesskabers Domstol

(Sag T-156/05)

(2005/C 155/52)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 18. april 2005 anlagt sag mod De Europæiske Fællesskabers Domstol af Dimitra Lantzoni, Luxembourg, ved avocat Michèle Bouché.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Annullation af Klageudvalgets afgørelse af 8. marts 2005, for så vidt angår den del heraf, der indeholder afslag på sagsøgerens klager af 22. september 2004 over henholdsvis den fordeling af forfremmelsespoints, sagsøgeren var genstand for vedrørende 2002, og hendes manglende forfremmelse i forfremmelsesåret 2003.
2. Domstolen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren, som er tjenestemand ved Domstolen, fik i november 2003 meddelelse om, at hun ikke var blevet tildelt

nogen forfremmelsespoints. Hun anfægtede denne afgørelse med den begrundelse, at hendes bedømmelse endnu ikke er endelig på tidspunktet for tildelingen af forfremmelsespoints. Sagsøgerens overordnede gennemgik efter hendes indsigelser samt efter, at appelbedømmeren havde forbedret hendes bedømmelse, på ny hendes sag med henblik på den endelige bedømmelse af hende, men besluttede endnu en gang ikke at tildele hende forfremmelsespoints for 2002. Sagsøgeren har med søgsmålet anfægtet sidstnævnte afgørelse samt afgørelsen om ikke at forfremme hende i forfremmelsesåret 2003.

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet anført, at der er anlagt et åbenbart urigtigt skøn, idet der angiveligt ikke er nogen sammenhæng mellem afgørelsen om ikke at tildele hende forfremmelsespoints og de vurderinger og den bedømmelse, der er indeholdt i hendes bedømmelsesrapport. Sagsøgeren har ligeledes anført, at Domstolen ikke har sammenlignet hendes fortjenester med samtlige tjenestemænd ved institutionen, der var forfremmelsesværdige i forbindelse med samme forfremmelse, men udelukkende med de øvrige tjenestemænd i hendes afdeling, hvilket er i strid med såvel vedtægtens artikel 45 som punkt 8 i bilaget til Domstolens beslutning vedrørende forfremmelser. Sagsøgeren har desuden anført, at Forfremmelsesudvalgets udtalelse er behæftet med formangler, idet hendes ret til kontradiktion og forsvar er blevet tilsidesat.

Sagsøgeren har hvad angår anfægtelsen af afgørelsen om ikke at forfremme hende anført, at bedømmelse af hende ikke på nogen måde berettiger til, at hun forhindres i at få en karriere, især når henses til, at den kritik, hun foreholdes i bedømmelsesrapporterne, er upræcis og ubegrundet.

Sag anlagt den 25. april 2005 af Hoechst AG mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-161/05)

(2005/C 155/53)

(Processprog: tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 25. april 2005 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Hoechst AG, Frankfurt am Main (Tyskland) ved advokaterne M. Klusmann og U. Itzen.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Artikel 2 og 3 i Kommissionens beslutning af 17. februar 2005 annulleres, for så vidt de angår sagsøgeren.
- Subsidiært, der foretages en passende nedsættelse af den i den anfægtede beslutnings artikel 2 fastsatte bøde.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

For det femte har sagsøgeren gjort gældende, at den tidligere sag, som der konkret henvises til, ikke kan tages i betragtning som grundlag for at forhøje bøden, og har subsidiært gjort gældende, at princippet *ne bis in dem* er tilsidesat.

Endvidere har sagsøgeren påberåbt sig manglende aktindsigt, og at den beretning, som er udarbejdet af den person, der varetog høringen, er groft retsstridig, og endelig forbuddets retmæssighed.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

I den anfægtede beslutnings K(2004)4876 (endelig udgave af 19.1.2005 har Kommissionen fastslået, at sagsøgeren og andre virksomheder) har tilsidesat EF-traktatens artikel 81, stk. 1 (og fra 1. januar 1994 EØS-aftalens artikel 53, stk. 1), idet de har tildelt mængkevoter og aftagere, afstemt prisforhøjelser, oprettet en kompensationsordning, udvekslet informationer om afsatte mængder og priser, deltaget i regelmæssige møder og opretholdt andre kontakter for at aftale og udføre de nævnte begrænsninger. For disse overtrædelser blev der pålagt sagsøgeren en bøde.

Sagsøgeren har under sagen anført syv søgsmålsgrunde. For det første gør sagsøgeren gældende, at der på grund af udskillelsen og det senere frasalg af den pågældende forretning ikke kan pålægges sagsøgeren nogen bøde.

For det andet gør sagsøgeren gældende, at pålæggelsen af bøden også er retsstridig, såfremt det antages, at sagsøgeren kan pålægges en bøde, da der blev givet amnesti til det senere moderselskab for det selskab, der ansøgte om amnesti, men ikke til sagsøgeren som dets tidligere moderselskab. I denne sammenhæng har sagsøgeren gjort gældende, at der ikke er retligt grundlag for en sådan differentiering.

Den tredje søgsmålsgrund vedrører udmålingen af bøden. Efter sagsøgerens opfattelse skulle der efter sagsøgerens kronvidneordning fra 1996 være givet sagsøgeren en bødenedsættelse på 10 %, fordi denne udtrykkeligt ikke bestrider de væsentlige faktiske omstændigheder, som klagepunktmeddelelsen bygger på.

Sagsøgeren har endvidere gjort gældende, at fastsættelsen af grundbeløbet er absolut og relativt uforholdsmæssig og urimelig i betragtning af Kommissionens øvrige beslutningspraksis.

Sag anlagt den 27. april 2005 af Bundesverband deutscher Banken e.V. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-163/05)

(2005/C 155/54)

(Processprog: tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 27. april 2005 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Bundesverband deutscher Banken e.V., Berlin, ved Rechtsanwältin H.-J. Niemeyer og K.-S. Scholz, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens beslutning af 20. oktober 2004 i sag K(2004) 3931 endelig udg. COR — Landesbank Hessen-Thüringen-Girozentrale annulleres.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren anfægter Kommissionens beslutning af 20. oktober 2004 i sag K(2004) 3931 endelig udg. COR om Tysklands støtte til Landesbank Hessen-Thüringen-Girozentrale (Helaba). I den anfægtede beslutning fastslår Kommissionen bl.a., at afkaldet på en rimelig godtgørelse på 0,3 % p.a. for så vidt angår den fra delstaten Hessen til Helaba overførte kapital udgør støtte, som er uforenelig med fællesmarkedet.

Sagsøgeren gør gældende, at den anfægtede beslutning er i strid med artikel 87, stk. 1, EF, idet:

- Kommissionen, ved vurderingen af, hvorvidt godtgørelsen er ydet på markedsvilkår, lægger et forkert bedømmelses-tidsrum til grund, hvilket medfører, at kriteriet for den markedsøkonomiske investors princip anvendes forkert
- den retlige og økonomiske klassificering af den overførte kapital er mangelfuld
- fastlæggelsen af det for godtgørelsen væsentlige kapitalgrundlag er mangelfuld
- Kommissionen har foretaget urigtig fastsættelse af den rimelige godtgørelse for Helaba-indsuddet.

Sagsøgeren gør endvidere gældende, at den anfægtede beslutning bør annulleres, fordi den udgør en tilsidesættelse af begrundelsespligten i artikel 253 EF. Sagsøgeren hævder, at der ikke blev givet fyldestgørende begrundelse for fradraget af Helabas samlede refinansieringsomkostninger som følge af indskuddets manglende likviditet. Efter sagsøgerens opfattelse udgør dette fradrag af refinansieringsomkostningerne desuden en overtrædelse af artikel 87, stk. 1, EF.

Sag anlagt den 21. april 2005 af Neophytos Neophytou mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-165/05)

(2005/C 155/55)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 21. april 2005 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Neophytos Neophytou, Bruxelles (Belgien), ved advokat S. Pappas.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren har anfægtet udvælgelseskomitéens afgørelse i udvælgelsesprøve EPSO/A/03, da komitéen ikke har opført

hans navn på reservelisten over assisterende fuldmægtige for statsborgere fra Republikken Cypern.

Til støtte for sine påstande har sagsøgeren anført, at udvælgelseskomitéens sammensætning udgjorde en tilsidesættelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling, at den endelige udvælgelse af ansøgerne ikke opfyldte de krav, der var fastsat i meddelelsen om udvælgelsesprøven, og at udvælgelseskomitéen overskred sin skønsmagt ved at give ansøgere, der havde en juridisk kandidateksamen, adgang til at deltage i en udvælgelsesprøve på området for offentlig forvaltning. Sagsøgeren har endvidere gjort gældende, at begrundelsen for afslaget på hans klage er mangelfuld.

Sag anlagt den 29. april 2005 af Borax Europe Ltd mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-166/05)

(2005/C 155/56)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 29. april 2005 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Borax Europe Ltd, Guildford (Det Forenede Kongerige), ved lawyers D. Vandermeersch og K. Nordlander.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens beslutning SG/B/2/IS/md D (2005) 1644 af 21. februar 2005 annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

De af sagsøgeren påberåbte søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter er de samme som dem, der er påberåbt i sag T-121/05.

Sag anlagt den 6. maj 2005 af Republikken Finland mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-177/05)

(2005/C 155/57)

(Processprog: finsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er den 6. maj 2005 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Republikken Finland ved statens befuldmægtigede Tuula Pynnä og Alice Guimaraes-Purokoski.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Annullation af Kommissionens afgørelse, der er indeholdt i skrivelsen af 28. februar 2005 fra generaldirektøren for Kommissionens Generaldirektorat for Budget til Republikken Finlands faste repræsentant ved Den Europæiske Union, samt annullation af skrivelsen af 25. april 2005 fra generaldirektøren for Kommissionens Generaldirektorat for Budget, som bekræfter denne afgørelse, hvorved Kommissionen har afvist at indlede forhandlinger med Finland i den i henhold til artikel 226 EF indledte traktatbrudsprocedure 2003/2180 vedrørende betaling med forbehold af den af Finland med tilbagevirkende kraft opkrævede told og renter heraf fra forfaldstidspunktet til betaling sker.
2. Kommissionen tilpligtes at afholde sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Generaldirektør Romero i Kommissionens Generaldirektorat for Budget rettede den 28. februar 2005 en skrivelse til Republikken Finlands faste repræsentant ved Den Europæiske Union. I denne skrivelse afviste Kommissionen at indlede forhandlinger i den i henhold til artikel 226 EF verserende traktatbrudsprocedure 2003/2180 vedrørende betaling med forbehold af den af Finland i henhold til forordning (EF/Euratom) nr. 1150/2000⁽¹⁾ med tilbagevirkende kraft opkrævede told og renter heraf fra forfaldstidspunktet til betaling sker. Kommissionens bekræftede denne afgørelse ved skrivelsen af 25. april 2005 fra generaldirektøren for Kommissionens Generaldirektorat for Budget til Republikken Finlands faste repræsentant ved Den Europæiske Union.

Republikken Finland er af den opfattelse, at Kommissionen med den omtvistede afgørelse har tilsidesat EF-traktaten og dennes gennemførelsesbestemmelser som omhandlet i artikel 230 EF, idet den

— i strid med princippet om loyalt samarbejde i henhold til artikel 10 EF og EF-Domstolens retspraksis vedrørende betaling med forbehold har afvist at indlede forhandlinger i traktatbrudsprocedure 2003/2180 vedrørende betaling med forbehold af den af Finland med tilbagevirkende kraft i henhold til forordning (EF/Euratom) nr. 1150/2000 med tilbagevirkende kraft opkrævede told og renter heraf fra forfaldstidspunktet til betaling sker, og

— i strid med artikel 253 EF ikke har begrundet den omtvistede afgørelse.

Afvisningen af at indlede forhandlinger indebærer, at Republikken Finland ikke med forbehold kan tilbagebetale den med tilbagevirkende kraft opkrævede told og renter heraf, som Kommissionen har krævet i henhold til forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 under traktatbrudsprocedure 2003/2180; samtidig sikres det, at de i traktatbrudsprocedure 2003/2180 omtvistede retsspørgsmål forelægges De Europæiske Fællesskabers Domstol til afgørelse.

(¹) Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 af 22.5.2000 om gennemførelse af afgørelse 94/728/EF, Euratom om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter, EFT L 130, s. 1.

Sag anlagt den 5. maj 2005 af Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-178/05)

(2005/C 155/58)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er den 5. maj 2005 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland ved C. Jackson, som befuldmægtiget, bistået af barrister M. Hoskins.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Dette søgsmål sammenlægges med det søgsmål, Det Forenede Kongerige i henhold til artikel 230 EF anlagde den 11. april 2005 med påstand om, at afslaget på at tage stilling til den ændrede nationale kvotetildelingsplan, meddelt i Kommissionens skrivelse af 1. februar 2005, annulleres.
- Kommissionens beslutning K(2005)1081 endelig udg. af 12. april 2005 om forslag til ændring af den nationale kvotetildelingsplan for kvoter for drivhusgasemissioner, som Det Forenede Kongerige meddelte i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF, annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale Det Forenede Kongerige omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF⁽¹⁾ forelagde Det Forenede Kongerige den 30. april 2004 Kommissionen en foreløbig national kvotetildelingsplan.

Den 7. juli 2004 vedtog Kommissionen beslutning K(2004)2515/4 endelig udg. vedrørende Det Forenede Kongeriges nationale kvotetildelingsplan i henhold til direktivets artikel 9, stk. 3.

Efter udførelsen af de aktiviteter, der var blevet identificeret i den foreløbige nationale kvotetildelingsplan, meddelte Det Forenede Kongerige den 10. november 2004 Kommissionen, at det ønskede at ændre den foreløbige nationale kvotetildelingsplan for at kunne inddrage resultaterne af dette arbejde.

Med den indklagede beslutning gav Kommissionen afslag på den foreslåede ændring af den nationale kvotetildelingsplan, som Det Forenede Kongerige meddelte Kommissionen den 10. november 2004 og senest ajourførte den 18. februar 2005, og som ville indebære en stigning i de tildelte emissionskvoter på 19,8 megatons CO₂ækv.

Det Forenede Kongerige har gjort gældende, at afslaget er udtryk for en urigtig retsopfattelse og bør annulleres.

Det Forenede Kongerige mener af følgende grunde, at den anfægtede beslutning er udtryk for en urigtig retsopfattelse:

- Kommissionen var ikke berettiget til i den anfægtede beslutning at behandle Det Forenede Kongeriges foreløbige natio-

nale kvotetildelingsplan som endelig, når henses til den nationale kvotetildelingsplans udtrykkelige ordlyd.

- Kommissionen var forpligtet til snarest muligt at tage stilling til Det Forenede Kongeriges ændringer af den nationale kvotetildelingsplan med henblik på, at Det Forenede Kongerige kunne opfylde sine forpligtelser i henhold til direktivet.
- Kommissionens beslutning K(2004)2515/4 endelig udg. kan ikke være til hinder for eller begrænse hensynet til offentlighedens bemærkninger som pålagt i punkt 9 i bilag III til direktivet, og i direktivets artikel 11, stk. 1, og det må stå en medlemsstat frit at foreslå nødvendige ændringer efter en offentlig høring.
- Artikel 3 i Kommissionens beslutning K(2004)2515/4 endelig udg. giver Det Forenede Kongerige adgang til at meddele ændringer til Kommissionen, herunder ændringer som følge af en stigning i de tildelte kvoter.

⁽¹⁾ EUT L 275, s. 32.

Sag anlagt den 6. maj 2005 af Stradeblu s.r.l. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-179/05)

(2005/C 155/59)

(Processprog: italiensk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 6. maj 2005 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Stradeblu s.r.l., Cagliari, ved advokat Alberto M. Rossi som befuldmægtiget, med påstand om annullation af beslutningen om Italiens statsstøtte til fordel for rederierne Adriatica, Caremar, Saremar, Siremar og Toremar (Tirrenia-koncernen), af 16. marts 2004 (2005/163/EF), med særlig henvisning til beslutningens artikel 1, hvor det bestemmes, at *med undtagelse af bestemmelserne i stk. 2, er støtten, som Italien har udbetalt til fordel for Adriatica fra 1. januar 1992 som kompensation for levering af en tjenesteydelse, forenelig med fællesmarkedet i henhold til traktatens artikel 86, stk. 2.*

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- 1) Den anfægtede beslutning annulleres med særlig henvisning til dennes artikel 1, for så vidt den tillader den støtte, som blev givet til (det daværende) Adriatica (nu Tirrenia di Navigazione S.p.A) med henblik på forbindelsen Genova (Voltri)/Palermo (Termini Imprese).
- 2) Det bestemmes, at den støtte, som Adriatica (og den 26.7.2004 Tirrenia di Navigazione S.p.A.) har modtaget ulovligt for udførelse af transporttjenesteydelser på ruten Genova (Voltri)/Palermo (Termini Imprese), tilbagebetales.
- 3) Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Denne sag er anlagt til prøvelse af Kommissionens beslutning om Italiens statsstøtte til fordel for rederierne Adriatica, Caremar, Saremar, Siremar og Toremar (Tirrenia-koncernen) ⁽¹⁾ med særlig henvisning til beslutningens artikel 1, hvor det bestemmes, at »med undtagelse af bestemmelserne i stk. 2 er støtten, som Italien har udbetalt til fordel for Adriatica fra 1. januar 1992 som kompensation for levering af en tjenesteydelse, forenelig med fællesmarkedet i henhold til traktatens artikel 86, stk. 2,« .

Til støtte for sine krav gør sagsøgeren gældende, at der er en manglende logik med hensyn til den anfægtede beslutning og beslutning 2001/851/EF af 21. juni 2001 om Italiens støtte til Tirrenia di Navigazione S.p.A. I den sidstnævnte beslutning tog sagsøgte til efterretning, at den italienske myndighed havde påtaget sig en forpligtelse til at afskaffe de tjenesteydelser, som Tirrenia tilbød på strækningen Genova (Voltri)/Palermo (Termini Imprese), for den næste femårsperiode, med den følge, at den nævnte rute ikke længere ville blive taget i betragtning ved beregningen af kompensationen for den udførte offentlige tjenesteydelse. Desuden blev det i samme beslutning fastslået, at de tjenesteydelser, der tilbydes af den private erhvervsdrivende på den ovennævnte rute, gør det muligt at opfylde de betingelser for offentlige tjenesteydelser, som er fastsat i den aftale, som er indgået med staten, med hensyn til kapacitet og frekvens.

I den anfægtede beslutning har Kommissionen derimod:

- ikke truffet nogen foranstaltning over for den italienske myndighed for ikke at have opfyldt den forpligtelse, som den formelt havde påtaget sig over for sagsøgte til at afskaffe tjenesteydelsen på ruten;

- erklæret, at den samme rute Voltri/Termini Imprese, som drives af Adriatica, stadig i konkurrence med andre private erhvervsdrivende, er støtteberettiget, da »disse rederes udbud af tjenesteydelser kan dog ikke sammenlignes med Adriaticas, hvad angår regelmæssighed, sejlhyppighed og fartøjstype vedrørende de af de italienske myndigheder opstillede krav inden for rammerne af kontrakten om offentlig tjenesteydelse« (beslutningens punkt 103).

Sagsøgeren har endelig gjort gældende, at der er tale om manglende og/eller selvmodsigende begrundelse for den anfægtede beslutning samt tilsidesættelse af forordning nr. 3577/92 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Kommissionens beslutning af 16.3.2004 om Italiens statsstøtte til fordel for rederierne Adriatica, Caremar, Saremar, Siremar og Toremar (Tirrenia-koncernen) [meddelt under nr. K(2004) 470] (2005/163/EF) (EUT L 53 af 26.2.2005, s. 29).

⁽²⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 3577/92 af 7.12.1992 om anvendelse af princippet om fri udveksling af tjenesteydelser inden for søtransport i medlemsstaterne (cabotagesejlads) (EFT L 364 af 12.12.1992, s. 7).

Sag anlagt den 3. maj 2005 af Den Italienske Republik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-185/05)

(2005/C 155/60)

(Processprog: italiensk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 3. maj 2005 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Den Italienske Republik ved Avvocato dello Stato Maurizio Fiorilli, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Afgørelse GD ADMIN — sprogordning — offentliggørelse artikel 29, stk. 2 –EUR konti — 25, vedtaget under det 1678. forvaltnings- og budgetmøde den 10. november 2004, annulleres.

— Meddelelse om ledig stilling »Generaldirektoratet« OLAF — offentliggørelse af en meddelelse om ledig stilling som generaldirektør (lønkasse A*15-16) (vedtægtens artikel 29, stk. 2), KOM/2005/335« offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* af 9. februar 2005, serie C 34 A, annulleres.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Det foreliggende søgsmål er rettet mod

— afgørelse GD ADMIN — sprogordning — offentliggørelse artikel 29, stk. 2 — EUR konti — 25, vedtaget under det 1678. forvaltnings- og budgetmøde den 10. november 2004, annulleres for så vidt som det herved bestemmes, at den eksterne offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende* af en meddelelse om ledige stillinger som seniormanager kun sker på tysk, engelsk og fransk

— meddelelse om ledig stilling »Generaldirektoratet« OLAF — offentliggørelse af en meddelelse om ledig stilling som generaldirektør (lønkasse A*15-16) (vedtægtens artikel 29, stk. 2), KOM/2005/335« offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* af 9. februar 2005, serie C 34 A. Denne meddelelse er ikke blevet offentliggjort på italiensk.

Sagsøgeren har til støtte for sine påstande gjort gældende, at:

1) De anfægtede retsakter rejser tvivl om et væsentligt princip i fællesskabsretten, som det først og fremmest påhviler medlemsstaterne at beskytte. Det fremgår af artikel 290 EF, at Fællesskabets institutioner udøver deres kompetence under hensyn til den sproglige mangfoldighed. Hensynet til den sproglige mangfoldighed er et af de væsentligste aspekter i forbindelse med beskyttelsen af medlemsstaternes nationale identitet, som omhandlet i artikel 12 EF, artikel 148 EF og artikel 6, stk. 3, EU. Navnlig artikel 12 EF fastlægger ifølge Fællesskabets retspraksis et generelt fællesskabsretligt princip, som er et specifikt udtryk for lighedsprincippet. Dette princip er grundlæggende i Fællesskabets retsorden.

2) Begrænsningen til offentliggørelsen på kun tre sprog af meddelelser om udvælgelsesprøver med henblik på at få adgang til stillinger inden for Kommissionen, der indtil 2004 blev offentliggjort på alle Fællesskabets »officielle sprog«, er ikke blot i strid med forordning (EØF) nr. 1/1958, men også med artikel 18, sidste afsnit, i Kommissionens forretningsorden, tjenestemandsvedtægtens artikel 1d, stk. 1, og artikel 27, forbuddet mod forskelsbehandling på grundlag af nationalitet og princippet om respekt for sproglig mangfoldighed.

Slettelse af sag T-237/99 ⁽¹⁾

(2005/C 155/61)

(Processprog: nederlandsk)

Ved kendelse af 11. april 2005 har formanden for Anden Udvidede Afdeling ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans besluttet, at sag T-237/99, BP Nederland V.O.F., BP Direct V.O.F. og Actomat B.V., støttet af Kongeriget Nederlandene, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 20 af 22.1.2000.

Slettelse af sag T-163/02 ⁽¹⁾

(2005/C 155/62)

(Processprog: tysk)

Ved kendelse af 26. april 2005 har formanden for Femte Afdeling ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans besluttet, at sag T-163/02, Montan Gesellschaft Voss mbH Stahlhandel m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 191 af 10.8.2002.

III

(Oplysninger)

(2005/C 155/63)

Domstolens seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*

EUT C 143 af 11.6.2005

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 132 af 28.5.2005

EUT C 115 af 14.5.2005

EUT C 106 af 30.4.2005

EUT C 93 af 16.4.2005

EUT C 82 af 2.4.2005

EUT C 69 af 19.3.2005

Teksterne er tilgængelige i:

EUR-Lex:<http://europa.eu.int/eur-lex>

CELEX:<http://europa.eu.int/celex>
